

REGULAMENTUL (CE) NR. 2100/94 AL CONSILIULUI
din 27 iulie 1994
de instituire a unui sistem de protecție comunitară a soiurilor de plante

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 235,

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽³⁾,

întrucât soiurile de plante ridică probleme specifice privind regimul proprietății industriale aplicabil;

întrucât regimurile de proprietate industrială privind soiurile de plante nu au fost armonizate la nivel comunitar și sunt în continuare reglementate de dreptul intern al statelor membre, ale cărui dispoziții nu sunt uniforme;

întrucât, de aceea, se recomandă instituirea, în paralel cu regimurile naționale, a unui regim comunitar permițând acordarea de drepturi de proprietate industrială valabile pe întreg teritoriul Comunității;

întrucât este oportun ca punerea în practică și aplicarea regimului comunitar menționat anterior să fie asigurate nu de către autoritățile statelor membre, ci de către un birou comunitar cu personalitate juridică, numit „Oficiul Comunitar pentru Soiuri de Plante”;

întrucât sistemul trebuie să țină cont, de asemenea, de evoluția tehnicilor de selecție a soiurilor, inclusiv de biotehnologie; întrucât, pentru a încuraja selecția și dezvoltarea noilor soiuri, toți producătorii de soiuri de plante ar trebui să beneficieze de o protecție mai bună în comparație cu cea din prezent, fără a compromite totuși, în mod nejustificat, accesul la protecție în general, sau în cazul particular al anumitor tehnici de selecție;

întrucât soiurile din toate genurile și speciile botanice ar trebui protejate;

întrucât toate soiurile care ar trebui protejate trebuie să răspundă unor cerințe recunoscute internațional, și anume să fie distincte, omogene, stabile și noi, și trebuie să fie desemnate printr-o denumire stabilită pentru fiecare soi;

întrucât este important să se prevadă o definiție a „soiului de plante” pentru a asigura o bună funcționare a sistemului;

întrucât această definiție nu trebuie nici să modifice eventualele definiții stabilite anterior în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală sau al altor drepturi de proprietate industrială, mai ales în domeniul brevetelor, nici să împiedice asupra aplicării sau să împiedice aplicarea legilor care reglementează protecția produselor, inclusiv a celor vegetale și a materialului vegetal, sau a procedurilor în temeiul altor asemenea drepturi de proprietate industrială;

întrucât este totuși de dorit să existe o definiție comună în cele două domenii; întrucât, prin urmare, trebuie susținute eforturile necesare la nivel internațional pentru a se ajunge la o definiție comună;

întrucât acordarea protecției comunitare pentru soiurile de plante necesită o evaluare a caracteristicilor importante specifice soiurilor; întrucât aceste caracteristici nu trebuie să se refere neapărat la importanța lor economică;

întrucât sistemul trebuie, de asemenea, să precizeze clar cine are dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante; întrucât, în anumite cazuri, acesta ar putea aparține mai multor persoane, și nu uneia singure; întrucât trebuie reglementată împuternicirea formală pentru depunerea unei cereri;

întrucât regimul trebuie, de asemenea, să precizeze în mod clar sensul termenului „titular” utilizat în prezentul regulament; întrucât, ori de câte ori acest termen este utilizat fără altă precizare în prezentul regulament, inclusiv în articolul 29 alineatul (5), el trebuie înțeles în sensul articolului 13 alineatul (1);

întrucât, ținând cont de faptul că protecția comunitară a soiurilor de plante trebuie să aibă un efect uniform în întreaga Comunitate, tranzacțiile comerciale supuse aprobării titularului trebuie să fie clar definite; întrucât sfera de aplicare a protecției trebuie extinsă, față de cea prevăzută în majoritatea sistemelor naționale, la anumite materiale din soiul respectiv, pentru a lua în considerare schimburile cu țările din afara Comunității unde nu există nici un fel de protecție; întrucât introducerea principiului epuizării drepturilor trebuie totuși să garanteze că protecția nu este excesivă;

întrucât, pentru a încuraja selecția soiurilor, sistemul confirmă, în principiu, regula internațional recunoscută a liberului acces la soiurile protejate pentru obținerea de noi soiuri pe baza soiurilor protejate și exploatarea acestor noi soiuri;

întrucât, în anumite cazuri, atunci când noul soi, deși distinct, derivă din soiul de origine, trebuie să se instituie o anumită formă de dependență față de titularul soiului de origine;

⁽¹⁾ JO C 244, 28.9.1990, p. 1.

JO C 113, 23.4.1993, p. 7.

⁽²⁾ JO C 305, 23.11.1992, p. 55.

JO C 67, 16.3.1992, p. 148.

⁽³⁾ JO C 60, 8.3.1991, p. 45.

întrucât exercitarea drepturilor conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante trebuie supusă restricțiilor prevăzute în dispozițiile adoptate în interes public;

întrucât aceasta presupune protecția producției agricole; întrucât, în acest scop, agricultorii trebuie să fie autorizați să folosească produsul recoltelor lor, în conformitate cu anumite metode, în scopul înmulțirii;

întrucât trebuie să se asigure definirea acestor metode la nivel comunitar;

întrucât, în anumite cazuri, trebuie prevăzute și licențe obligatorii, în interesul public, ceea ce poate include necesitatea aprovizionării pieței cu material prezentând caracteristici stabilite sau continuarea încurajării selecției constante a soiurilor ameliorate;

întrucât utilizarea denumirilor soiurilor prevăzute trebuie să devină obligatorie;

întrucât protecția comunitară a soiurilor de plante trebuie să aibă în principiu o durată de cel puțin douăzeci și cinci de ani, iar în cazul soiurilor viticole și arboricole, de cel puțin 30 de ani; întrucât trebuie precizate alte cauze de încetare a dreptului;

întrucât protecția comunitară a soiurilor de plante îi revine titularului, iar rolul său în conformitate cu regimurile legale nearmonizate ale statelor membre, mai ales în materie de drept civil, trebuie prin urmare clarificat; întrucât aceasta se aplică și reglementării infracțiunilor și respectării dreptului de a beneficia de protecția comunitară a soiurilor de plante;

întrucât este necesar să se verifice că aplicarea integrală a principiilor regimului de protecție comunitară a soiurilor de plante nu este compromisă de efectele altor sisteme; întrucât, în acest scop, se impun anumite norme în conformitate cu angajamentele internaționale existente ale statelor membre privind raporturile cu alte drepturi de proprietate industrială;

întrucât trebuie să se cerceteze dacă și în ce măsură condițiile de protecție acordate de alte sisteme de proprietate industrială, cum ar fi brevetele, trebuie adaptate sau modificate din rațiuni de coerență cu regimul de protecție comunitară a soiurilor de plante; întrucât, dacă este cazul, ar trebui adoptate noi dispoziții comunitare în acest scop, cuprinzând norme echilibrate;

întrucât obligațiile și competențele Oficiului Comunitar pentru Soiuri de Plante, inclusiv ale camerelor sale de recurs, privind acordarea, anularea sau verificarea titlurilor de protecție comunitară a soiurilor de plante, precum și publicarea, trebuie să se inspire pe cât posibil din normele stabilite pentru alte sisteme, același lucru fiind valabil pentru structura Oficiului și a regulamentului acestuia de procedură, cooperarea cu Comisia și cu statele membre, în special prin intermediul unui consiliu de administrație, participarea oficiilor de examinare la examinarea tehnică și, în plus, măsurile bugetare necesare;

întrucât Oficiul trebuie asistat și controlat de către consiliul de administrație menționat anterior, format din reprezentanții statelor membre și ai Comisiei;

întrucât tratatul nu prevede, în scopul adoptării prezentului regulament, alte competențe de acțiune în afara celor prevăzute în articolul 235;

întrucât prezentul regulament ia în considerare convențiile internaționale existente, cum sunt Convenția internațională privind protecția soiurilor de plante (convenția UPOV), Convenția privind eliberarea brevetelor europene (Convenția Europeană de Brevetare) sau Acordul privind aspectele drepturilor de proprietate intelectuală legate de comerț, inclusiv de comerțul cu mărfuri contrafăcute; întrucât, prin urmare, nu se aplică interdicția de brevetare pentru soiurile de plante decât în limitele prevăzute în Convenția Europeană de Brevetare, adică pentru soiurile de plante ca atare;

întrucât prezentul regulament ar trebui reexaminat în vederea unei eventuale modificări în urma evoluției convențiilor menționate anterior,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA ÎNTÂI

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Protecția comunitară a soiurilor de plante

Se instituie un regim de protecție comunitară a soiurilor de plante, ca formă unică și exclusivă de protecție comunitară a proprietății industriale a soiurilor de plante.

Articolul 2

Uniformitatea efectului protecției comunitare a soiurilor de plante

Protecția comunitară a soiurilor de plante are un efect uniform pe teritoriul Comunității, nu poate fi acordată, transferată și nu poate înceta pe acest teritoriu decât în mod uniform.

Articolul 3

Titluri naționale de protecție a soiurilor de plante

Prezentul regulament nu aduce atingere dreptului statelor membre de a elibera titluri naționale de protecție a soiurilor de plante, sub rezerva articolului 92 alineatul (1).

Articolul 4

Oficiul comunitar

În scopul punerii în aplicare a prezentului regulament, se instituie un Oficiu Comunitar pentru Soiuri de Plante, denumit în continuare „Oficiu”.

PARTEA A DOUA

DREPTUL MATERIAL

CAPITOLUL I

CONDIȚIILE CARE REGLEMENTEAZĂ ACORDAREA PROTECȚIEI COMUNITARE A SOIURILOR DE PLANTE

Articolul 5

Obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante

(1) Soiurile din toate genurile și speciile botanice, inclusiv, în special, hibridii acestora, pot face obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) În sensul prezentului regulament, prin „soi” se înțelege un ansamblu vegetal dintr-un singur taxon botanic de la nivelul elementar cunoscut și care, fie că îndeplinește sau nu în totalitate condițiile de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante, poate:

— să fie definit prin manifestarea caracteristicilor rezultând dintr-un anumit genotip sau dintr-o anumită combinație de genotipuri;

— să fie diferit de orice alt ansamblu vegetal prin manifestarea a cel puțin una dintre caracteristicile menționate anterior și

— să fie considerat o entitate având în vedere capacitatea sa de a fi reprodus fără modificări.

(3) Un ansamblu vegetal este constituit din plante întregi sau din părți de plante în măsura în care aceste părți pot produce plante întregi, ambele fiind denumite în continuare „constituenți ai soiului”.

(4) Manifestarea caracteristicilor menționate în alineatul (2) prima liniuță poate să varieze sau nu între constituenții soiurilor de același tip, cu condiția ca gradul de variație să rezulte din genotip sau din combinația genotipurilor.

Articolul 6

Soiuri care trebuie protejate

Protecția comunitară a soiurilor de plante este acordată soiurilor care sunt:

(a) distincte;

(b) omogene;

(c) stabile și

(d) noi.

În plus, soiul trebuie desemnat printr-o denumire în conformitate cu dispozițiile articolului 63.

Articolul 7

Distincția

(1) Un soi este considerat distinct dacă se distinge net, prin manifestarea caracteristicilor care rezultă dintr-un genotip sau dintr-o combinație de genotipuri date, de orice alt soi a cărui existență este notorie la data depunerii cererii stabilite în conformitate cu articolul 51.

(2) Existența unui alt soi se consideră ca fiind notorie în cazul în care, la data depunerii cererii stabilite în conformitate cu articolul 51:

- (a) a făcut obiectul protecției soiurilor de plante sau este înscris într-un registru oficial al soiurilor, în Comunitate sau într-un stat, sau pe lângă orice organizație interguvernamentală competentă în domeniul respectiv;
- (b) se introduce o cerere de acordare a protecției soiurilor de plante pentru acest soi sau de înscriere a acestuia într-un registru oficial, cu condiția ca, între timp, cererea să fi dus la acordarea protecției sau la înscrierea în registru.

Normele de aplicare adoptate în conformitate cu articolul 114 pot conține, cu titlu ilustrativ, alte cazuri considerate notorii.

Articolul 8

Omogenitatea

Un soi este considerat omogen în cazul în care, sub rezerva variațiilor care ar putea rezulta din particularitățile înmulțirii sale, este suficient de omogen în manifestarea caracteristicilor analizate pentru stabilirea distincției și a oricărei alte caracteristici utilizate pentru descrierea soiului.

Articolul 9

Stabilitatea

Un soi este considerat stabil în cazul în care manifestarea caracteristicilor acestuia cuprinse în examinarea distincției și a oricărei alte caracteristici utilizate pentru descrierea soiului rămâne neschimbată în urma înmulțirilor succesive sau, în cazul unui anumit ciclu de înmulțire, la sfârșitul fiecărui ciclu.

Articolul 10

Noutatea

(1) Un soi este considerat nou în cazul în care, la data depunerii cererii prevăzute la articolul 51, nu s-au vândut și nu s-au cedat într-un alt mod terților, în sensul articolului 11, de către

ameliorator sau cu consimțământul acestuia, constituenți ai soiului sau un material recoltat aparținând soiului, în vederea exploatarea soiului:

- (a) pe teritoriul Comunității, de mai mult de 1 an de la data menționată anterior;
- (b) în afara teritoriului Comunității, de mai mult de 4 ani sau, în cazul soiurilor viticole și arboricole, de mai mult de 6 ani de la data în cauză.

(2) Cesiunea constituenților soiului unei agenții oficiale, în scopuri legale, sau unor terțe persoane pe baza unui contract sau a oricărui fel de raport de drept cu scopul exclusiv al producerii, reproducerii, înmulțirii, condiționării sau stocării, nu este considerată cedare către terți în sensul alineatului (1), cu condiția ca amelioratorul să-și păstreze dreptul exclusiv de cedare a acestor constituenți ai soiului sau a altora și cu condiția să nu fi realizat altă cesiune. Totuși, această cesiune a constituenților soiului se consideră cesiune în sensul alineatului (1) în cazul în care acești constituenți sunt utilizați în mod repetat pentru producerea unui soi hibrid și în cazul în care are loc o cesiune a constituenților soiului sau a unui material recoltat aparținând soiului hibrid.

De asemenea, cesiunea constituenților soiului de către o societate sau întreprindere în sensul articolului 58 al doilea paragraf din tratat către o altă societate sau întreprindere dintre acestea nu se consideră cedare către terți dacă una dintre acestea aparține în întregime celeilalte sau dacă amândouă aparțin în întregime unei a treia societăți sau întreprinderi de acest tip, cu condiția să nu se fi efectuat o altă cedare. Prezenta dispoziție nu se aplică societăților cooperatiste.

(3) Cesiunea constituenților soiului sau a materialului recoltat aparținând soiului care au fost produse pe baza plantelor cultivate în scopurile prevăzute în articolului 15 literele (b) și (c) și care nu sunt folosite în vederea unei noi reproduceri sau înmulțiri, nu se consideră exploatare a soiului decât dacă se face trimitere la acest soi în vederea cesiunii.

De asemenea, nu se consideră cesiuni către terți cesiunile care se datorează sau sunt consecința faptului că amelioratorul a prezentat soiul într-o expoziție oficială sau recunoscută oficial în sensul convenției privind expozițiile internaționale, sau într-o expoziție organizată într-un stat membru și recunoscută oficial ca echivalentă de către respectivul stat membru.

CAPITOLUL II

SUCCESORI LEGALI SAU AVÂNZI-CAUZĂ

Articolul 11

Dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante

(1) Persoanele care au creat sau au descoperit și au dezvoltat soiul, sau succesorii ori avânzii-cauză ai acestora, ambii denumiți în continuare „ameliorator”, au dreptul, amândoi, atât persoana, cât și succesorul sau avândul-cauză, la protecția comunitară a soiurilor de plante.

(2) Dacă două sau mai multe persoane au creat, descoperit și dezvoltat soiul împreună, acest drept aparține concomitent acestor persoane sau succesorilor sau avânzilor-cauză respectivi. Prezenta dispoziție se aplică de asemenea în cazul a două sau mai multe persoane, dacă una sau mai multe dintre acestea au descoperit soiul, iar cealaltă sau celelalte l-au dezvoltat.

(3) Dreptul la protecție comunitară aparține, de asemenea, concomitent, atât amelioratorului, cât și oricărei/oricăror alte persoane dacă amelioratorul și cealaltă persoană sau celelalte persoane au fost de acord cu existența unui drept comun și au declarat acest lucru în scris.

(4) Dacă amelioratorul este salariat, dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante se definește în conformitate cu legislația națională aplicabilă contractului de muncă în cadrul căruia soiul a fost creat, descoperit sau dezvoltat.

(5) Dacă dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante este deținut concomitent de două sau mai multe persoane în temeiul alineatelor (2), (3) și (4), una sau mai multe dintre acestea pot să le împuternicească pe celelalte, printr-o declarație scrisă, să solicite protecția menționată anterior.

Articolul 12

Abilitarea pentru depunerea unei cereri de protecție comunitară a soiurilor de plante

(1) Persoanele fizice și juridice, precum și agențiile asimilate persoanelor juridice în temeiul legislației care le reglementează sunt abilitate să depună o cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante cu condiția:

- (a) să fie resortisanți ai unuia dintre statele membre sau ai unui stat membru al Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante în sensul articolului 1 punctul (xi) din actul din 1991 al Convenției internaționale pentru protecția noilor soiuri de plante sau să aibă domiciliul, sediul sau o unitate într-unul din aceste state;
- (b) să fie resortisanți ai oricărui alt stat, fără a îndeplini condițiile stabilite la litera (a) în ceea ce privește domiciliul, sediul sau existența unei unități, în măsura în care, după exprimarea avizului consiliului de administrație, Comisia decide acest lucru. Această decizie poate fi subordonată condiției ca acest alt stat să acorde tuturor resortisanților tuturor statelor membre, pentru soiurile aceluiași taxon botanic, o protecție echivalentă cu cea acordată prin prezentul regulament; Comisiei îi revine sarcina de a decide dacă această condiție este îndeplinită sau nu.

(2) O cerere poate fi depusă concomitent de două sau mai multe persoane care îndeplinesc aceste condiții.

CAPITOLUL III

EFECTELE PROTECȚIEI COMUNITARE A SOIURILOR DE PLANTE

Articolul 13

Drepturile titularului protecției comunitare a soiurilor de plante și limitări

(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante are ca scop să rezerve titularului sau titularilor săi, denumiți în continuare „titular”, dreptul de a îndeplini acțiunile prevăzute la alineatul (2).

(2) Fără a aduce atingere articolelor 15 și 16, autorizarea titularului este necesară pentru următoarele acțiuni, care privesc constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând soiului protejat, denumiți în continuare „material”:

- (a) producerea sau reproducerea (înmulțirea);
- (b) condiționarea în vederea înmulțirii;
- (c) oferirea spre vânzare;
- (d) vânzarea sau orice altă formă de comercializare;
- (e) exportul în afara Comunității;
- (f) importul în Comunitate;
- (g) deținerea în scopurile menționate la literele (a)-(f).

Titularul își poate supune autorizarea unor condiții și limitări.

(3) Alineatul (2) se aplică materialului recoltat numai dacă acesta a fost obținut prin utilizarea neautorizată de constituenți ai soiului din soiul protejat și numai dacă titularul nu și-a putut exercita în mod rezonabil dreptul privind constituenții soiului menționați.

(4) Normele de aplicare prevăzute la articolul 114 pot prevedea ca, în cazuri specifice, alineatul (2) din prezentul articol să se aplice de asemenea și produselor obținute direct din materialul soiului protejat. Acesta se poate aplica numai dacă respectivele produse au fost obținute prin utilizarea neautorizată de material aparținând soiului protejat și dacă titularul și-a putut exercita în mod rezonabil dreptul privind materialul menționat. Dacă alineatul (2) se aplică produselor obținute direct, acestea din urmă sunt de asemenea considerate ca fiind „material”.

(5) Alineatele (1)-(4) se aplică și în cazul:

- (a) soiurilor esențial derivate din soiul pentru care s-a acordat protecția comunitară a soiurilor de plante, dacă acest soi nu este el însuși un soi esențial derivat;

(b) soiurilor care nu se disting de soiul protejat, în conformitate cu articolul 7;

(c) soiurilor a căror producție necesită utilizarea repetată a soiului protejat.

(6) În sensul alineatului (5) litera (a), un soi este recunoscut ca fiind esențial derivat dintr-un alt soi, denumit în continuare „soi inițial”, dacă:

(a) este esențial derivat dintr-un soi inițial sau dintr-un soi care este el însuși esențial derivat din soiul inițial;

(b) se distinge de soiul inițial în conformitate cu articolul 7 și

(c) cu excepția diferențelor rezultate din derivare, este în principal în conformitate cu soiul inițial în ceea ce privește exprimarea caracteristicilor rezultate din genotipul sau din combinarea genotipurilor soiului inițial.

(7) Regulamentul de punere în aplicare prevăzut la articolul 114 poate defini formele de derivare care intră cel puțin sub incidența dispozițiilor alineatului (6).

(8) Fără a aduce atingere articolelor 14 și 29, exercitarea drepturilor conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante nu poate încălca nici una din dispozițiile adoptate din motive de moralitate publică, de ordine publică, de siguranță publică, de protecție a vieții și sănătății persoanelor, animalelor și plantelor, de protecție a mediului, de protecție a proprietății industriale sau comerciale sau în vederea salvagărdării concurenței, comerțului și producției agricole.

Articolul 14

Derogare de la protecția comunitară a soiurilor de plante

(1) Fără a aduce atingere articolului 13 alineatul (2) și pentru a salvagarda producția agricolă, agricultorii sunt autorizați să utilizeze, în vederea înmulțirii în aer liber în propriile lor ferme, produsul recoltei obținute prin cultivarea, în propriile lor ferme, a materialului de înmulțire din soiuri care beneficiază de protecția comunitară a soiurilor de plante, altele decât soiurile hibride sau sintetice.

(2) Alineatul (1) se aplică numai următoarelor specii de plante agricole:

(a) plante furajere:

Cicer arietinum L. – năut

Lupinus luteus L. – lupin galben

Medicago sativa L. – lucernă

Pisum sativum L. (partim) – mazăre furajeră

Trifolium alexandrinum L. – trifoi de Alexandria

Trifolium resupinatum L. – trifoi persan

Vicia faba – bob

Vicia sativa L. – măzărice

și, în cazul Portugaliei, *Lolium Multiflorum* Lam – raigras aristat;

(b) cereale:

Avena sativa – ovăz

Hordeum vulgare L. – orz

Oryza sativa L. – orez

Phalaris canariensis L. – iarba-cănărașului

Secale cereale L. – seacă

X Triticosecale Wittm. – triticale

Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. – grâu

Triticum durum Desf. – ghircă

Triticum spelta L. – grâu spelt;

(c) cartofi:

Solanum tuberosum – cartof;

(d) plante oleaginoase și pentru fibră:

Brassica napus L. (partim) – rapiță furajeră

Brassica rapa L. (partim) – rapiță

Linum usitatissimum – in oleaginos, cu excepția inului textil.

(3) Condițiile care permit aplicarea derogării prevăzute la alineatul (1) și salvagărdarea intereselor legitime ale amelioratorului și ale agriculturii sunt prevăzute, până la intrarea în vigoare a prezentului regulament, în regulamentul de aplicare menționat la articolul 114, pe baza următoarelor criterii:

— nu există nici o restricție cantitativă pentru exploatarea agriculturii în măsura în care aceste cantități nu depășesc necesitățile exploatareii;

— produsul recoltei poate fi pregătit, în vederea cultivării, chiar de către agricultor sau prin prestare de servicii, fără a aduce atingere anumitor restricții pe care statele membre le pot stabili în planul organizării pregătirii produsului menționat al recoltei, în special în vederea garantării faptului că produsul supus pregătirii este identic cu cel care rezultă din pregătire;

— micii agricultori nu sunt obligați să plătească o remunerație titularului; prin „mici agricultori” se înțelege:

— în cazul speciilor de plante prevăzute în alineatul (2) care intră sub incidența Regulamentului (CEE) nr. 1765/92 al Consiliului din 30 iunie 1992 de instituire a unui regim de susținere a producătorilor de anumite culturi arabile⁽¹⁾, agricultorii care nu cultivă specii de plante pe o suprafață mai mare decât cea care ar fi necesară producerii a 92 tone de cereale; pentru calcularea acestei suprafețe se aplică articolul 8 alineatul (2) din regulamentul menționat anterior;

(1) JO L 181, 1.7.1992, p. 12. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CEE) nr. 1552/93 (JO L 154, 25.6.1993, p. 19).

- în cazul altor specii de plante prevăzute în alineatul (2) din prezentul articol, agricultorii care îndeplinesc criteriile comparabile corespunzătoare;
- ceilalți agricultori sunt obligați să plătească titularului o remunerație echitabilă, care trebuie să fie semnificativ mai mică decât suma percepută pentru producerea sub licență a materialului săditor din același soi în aceeași regiune; nivelul efectiv al acestei remunerații echitabile poate varia în timp, ținând cont de măsura în care s-a aplicat derogarea prevăzută în alineatul (1) pentru soiul respectiv;
- responsabilitatea controlului aplicării prezentului articol sau a dispozițiilor adoptate în temeiul prezentului articol revine exclusiv titularilor; în organizarea acestui control, aceștia nu pot recurge la serviciile agențiilor oficiale;
- orice informație pertinentă este furnizată la cerere titularilor de către agricultori și de către prestatorii de operațiuni de sortare de acest tip; orice informație pertinentă poate fi furnizată și de agențiile oficiale implicate în controlul producției agricole, dacă această informație a fost obținută prin exercitarea normală a sarcinilor lor, fără taxe și costuri suplimentare. Aceste dispoziții nu aduc în nici un fel atingere, în ceea ce privește datele cu caracter personal, legislației comunitare și naționale privind protecția persoanelor din punctul de vedere al prelucrării și liberei circulații a datelor personale.

Articolul 15

Limitarea efectelor protecției comunitare a soiurilor de plante

Protecția comunitară a soiurilor de plante nu se extinde asupra:

- (a) actelor efectuate cu titlu privat și în scopuri necomerciale;
- (b) actelor efectuate cu titlu experimental;
- (c) actelor efectuate în vederea creării, descoperirii și dezvoltării altor soiuri;
- (d) actelor prevăzute la articolul 13 alineatele (2), (3) și (4) privind aceste soiuri, cu excepția cazului în care se aplică articolul 13 alineatul (5) sau în care celălalt soi sau material din soiul respectiv beneficiază de protecția unui titlu de proprietate care nu cuprinde dispoziții comparabile
și
- (e) actelor a căror interdicție contravine dispozițiilor articolului 13 alineatul (8), ale articolului 14 sau ale articolului 29.

Articolul 16

Încetarea protecției comunitare a soiurilor de plante

Protecția comunitară a soiurilor de plante nu se extinde asupra actelor privind materialul aparținând soiului protejat sau unui soi care intră sub incidența dispozițiilor articolului 13 alineatul (5), care a fost cedat unor terți de către titular sau cu consimțământul acestuia, oriunde în Comunitate, sau privind materialul derivat din materialul menționat anterior, cu condiția ca aceste acte:

- (a) să nu implice înmulțirea ulterioară a soiului în cauză, cu excepția cazului în care această înmulțire a fost prevăzută cu ocazia cesiunii materialului
sau
- (b) să nu implice exportul constituenților soiului către o țară terță care nu protejează soiurile din genul vegetal sau din specia de plante din care face parte soiul, cu excepția cazului în care materialul exportat este destinat consumului.

Articolul 17

Utilizarea denumirilor soiurilor

(1) Orice persoană care, pe teritoriul Comunității, oferă sau cedează unor părți terțe, în scopuri comerciale, constituenți ai unor soiuri protejate sau ai unor soiuri care intră sub incidența articolului 13 alineatul (5), este obligată să utilizeze denumirea soiului care a fost atribuită soiului în conformitate cu articolul 63; în scris, denumirea soiului trebuie să fie ușor de recunoscut și lizibilă. Dacă o marcă, un nume sau o indicație similară sunt asociate denumirii atribuite, această denumire ca atare trebuie să fie ușor de recunoscut.

(2) Orice persoană care efectuează asemenea acte pentru orice alt material din soi trebuie să precizeze această denumire, în conformitate cu celelalte dispoziții legislative sau la cererea unei autorități, a cumpărătorului sau a oricărei alte persoane care are un interes legitim.

(3) Alineatele (1) și (2) continuă să se aplice și după încetarea protecției comunitare a soiurilor de plante.

Articolul 18

Limitarea utilizării denumirilor soiurilor

(1) Titularul nu poate utiliza un drept conferit în ceea ce privește o denumire identică cu denumirea soiului pentru a îngredi libera utilizare a acestei denumiri pentru soiul respectiv, chiar și după stingerea protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) Un terț poate utiliza un drept conferit în ceea ce privește o denumire identică cu denumirea soiului pentru a îngredi libera

utilizare a acestei denumiri numai dacă acest drept a fost acordat înaintea atribuirii denumirii menționate, în conformitate cu articolul 63.

(3) Dacă un soi beneficiază de protecția comunitară a soiurilor de plante sau, într-un stat membru sau o țară a Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante, de un titlu național de proprietate, denumirea care i-a fost atribuită sau oricare altă denumire cu care aceasta ar putea fi confundată nu poate fi utilizată pe teritoriul Comunității, pentru un alt soi din aceeași specie botanică sau dintr-o specie înrudită, în temeiul publicării realizate în conformitate cu articolul 63 alineatul (5) sau pentru materialul din celălalt soi.

CAPITOLUL IV

DURATA ȘI STINGEREA PROTECȚIEI COMUNITARE PENTRU SOIURILE DE PLANTE

Articolul 19

Durata protecției comunitare a soiurilor de plante

(1) Durata protecției comunitare a soiurilor de plante este până la sfârșitul celui de-al 25-lea an calendaristic sau, în cazul soiurilor viticole și arboricole, până la sfârșitul celui de-al 30-lea an calendaristic de după anul acordării protecției.

(2) Consiliul, hotărând cu majoritate calificată la propunerea Comisiei, poate, pentru genuri și specii determinate, să prevadă o prelungire de maximum 5 ani a acestor perioade.

(3) Protecția comunitară a soiurilor de plante încetează înaintea expirării perioadelor prevăzute în alineatul (1) sau stabilite în conformitate cu alineatul (2) dacă titularul renunță la ea printr-o declarație scrisă adresată Oficiului, stingerea intrând în vigoare în a doua zi de la primirea declarației de către Oficiu.

Articolul 20

Nulitatea protecției comunitare a soiurilor de plante

(1) Oficiul declară nulă și neavenită protecția comunitară a soiurilor de plante dacă se stabilește că:

(a) condițiile prevăzute la articolul 7 sau 10 nu au fost îndeplinite în momentul acordării protecției comunitare a soiurilor de plante

sau

(b) dacă acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante s-a bazat mai ales pe informații și documente furnizate de către solicitant, condițiile prevăzute în articolele 8 și 9 nu au fost îndeplinite în momentul acordării protecției

sau

(c) protecția a fost acordată unei persoane care nu avea dreptul la ea, cu condiția ca aceasta să nu fi fost transferată unei persoane care avea dreptul la aceasta.

(2) Dacă protecția comunitară a soiurilor de plante este declarată nulă și neavenită, se consideră că aceasta nu a avut, de la început, efectele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 21

Decăderea din dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante

(1) Oficiul retrage titularului protecția comunitară a soiurilor de plante, cu efect *in futurum*, dacă se stabilește că nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 8 sau 9. Dacă se stabilește că aceste condiții nu mai erau îndeplinite la o dată anterioară decăderii din dreptul la protecție, decăderea poate intra în vigoare începând cu data respectivă.

(2) Oficiul poate retrage titularului protecția comunitară a soiurilor de plante cu efect *in futurum*, dacă titularul, după ce a fost înștiințat, și într-un termen stabilit de Oficiu:

(a) nu își îndeplinește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 64 alineatul (3)

sau

(b) în cazul prevăzut în articolul 66, nu propune o altă denumire adecvată a soiului

sau

(c) nu își achită taxele datorate pentru menținerea protecției comunitare a soiurilor de plante

sau

(d) fie în calitate de prim titular, fie de cumpărător sau vânzător al acestui drept ca urmare a unui transfer sau în temeiul articolului 23, nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 12 și la articolul 82.

CAPITOLUL V

PROTECȚIA COMUNITARĂ A SOIURILOR DE PLANTE CA OBIECT AL PROPRIETĂȚII

Articolul 22

Asimilarea în dreptul intern

(1) Dacă nu se prevede altfel în articolele 23–29, protecția comunitară a soiurilor de plante ca obiect al proprietății este considerată în toate privințele și pe întreg teritoriul Comunității ca un drept de proprietate echivalent al statului membru pe teritoriul căruia:

(a) titularul avea, după înregistrarea protecției comunitare a soiurilor de plante, domiciliul, sediul sau o unitate, la data luată în considerare

sau

(b) dacă condițiile prevăzute la litera (a) nu sunt îndeplinite, primul reprezentant autorizat al titularului, indicat în registrul menționat anterior, avea domiciliul, sediul sau o unitate la data înregistrării.

(2) Dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), statul în cauză este statul membru în care își are sediul Oficiul.

(3) Dacă registrul prevăzut la alineatul (1) conține, pentru titular sau pentru reprezentanții autorizați ai acestuia, domiciliul, sedii sau întreprinderi în două sau mai multe state membre, primul domiciliu sau sediul menționat este cel luat în considerare la aplicarea alineatului (1).

(4) Dacă două sau mai multe persoane sunt înscrise în registrul prevăzut la alineatul (1) ca titulari comuni, primul dintre aceștia, în ordinea înscrierii și a îndeplinirii condițiilor, este cel luat în considerare pentru aplicarea alineatului (1) litera (a). Dacă nici unul dintre titularii comuni nu îndeplinește condițiile prevăzute în alineatul (1) litera (a), se aplică alineatul (2).

Articolul 23

Transferuri

(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante poate fi transferată unuia sau mai multor succesori legali sau avânzi-cauză.

(2) Transferul protecției comunitare a soiurilor de plante prin cesiune nu se poate efectua decât în favoarea succesorilor legali sau a avânzilor-cauză care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12 și 82. Acesta trebuie făcut în scris și presupune semnarea unui contract de către ambele părți, cu excepția cazului în care este rezultatul unei hotărâri judecătorești sau a oricărui act care încheie o procedură judiciară. În caz contrar, acesta devine nul.

(3) Dacă articolul 100 nu prevede altfel, transferul nu aduce atingere drepturilor dobândite de către terți înaintea datei transferului.

(4) Un transfer nu are efect față de Oficiu și nu este opozabil terților decât dacă sunt prezentate documentele justificative prevăzute în dispozițiile de aplicare și după înscrierea acestuia în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante. Totuși, un transfer care nu face încă obiectul unei înscrieri este opozabil unor terțe părți care au dobândit drepturi după data transferului, dar care aveau cunoștință de acesta la data dobândirii acestor drepturi.

Articolul 24

Executarea forțată

Protecția comunitară a soiurilor de plante poate face obiectul unor măsuri de executare forțată și al unor măsurilor provizorii și de protecție în sensul articolului 24 din Convenția privind competența judiciară și executarea hotărârilor judecătorești în materie civilă și comercială, semnată la Lugano la 16 septembrie 1988, denumită în continuare „convenția de la Lugano”.

Articolul 25

Procedura de faliment sau proceduri analoge

Până la intrarea în vigoare, în statele membre, a normelor comune în domeniu, protecția comunitară a soiurilor de plante nu poate fi inclusă în procedura de faliment sau într-o procedură analogă decât în statul membru în care a fost inițiată întâi o asemenea procedură în temeiul legislației naționale sau al convențiilor aplicabile în domeniu.

Articolul 26

Solicitarea protecției comunitare a soiurilor de plante ca obiect al proprietății

Articolele 22-25 se aplică cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante. În ceea ce privește cererile, trimerile din prezentul articol la Registrul pentru protecția comunitară a soiurilor de plante se consideră ca trimeri la Registrul cererilor de protecție comunitară a soiurilor de plante.

Articolul 27

Licențele contractuale de exploatare

(1) Protecția comunitară a soiurilor de plante poate face, în totalitate sau doar în parte, obiectul licențelor contractuale de exploatare. Aceste licențe pot fi exclusive sau neexclusive.

(2) Titularul poate invoca drepturile conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante împotriva unei persoane care deține o licență de exploatare, care încalcă una din condițiile sau limitele prevăzute de licența sa în temeiul alineatului (1).

Articolul 28

Coproprietatea

În cazul coproprietății asupra protecției comunitare a soiurilor de plante, articolele 22-27 se aplică *mutatis mutandis* părților respective ale cotitularilor, cu condiția ca aceste părți să fi fost determinate.

Articolul 29

Licențele obligatorii de exploatare

(1) O licență obligatorie de exploatare se acordă de către Oficiu uneia sau mai multor persoane, la solicitarea acestora, dar numai din motive de interes public și numai după consultarea consiliului de administrație prevăzut la articolul 36.

(2) La cererea unui stat membru, a Comisiei sau a unei organizații create la nivel comunitar și înregistrate de Comisie, se poate acorda licența de exploatare obligatorie fie unei categorii de persoane care îndeplinesc condiții speciale, fie oricărei persoane dintr-unul sau mai multe state membre sau din întreaga Comunitate; aceasta poate fi acordată numai pentru motive de interes public și numai cu acordul consiliului de administrație.

(3) La acordarea licenței de exploatare obligatorie, Oficiul precizează tipul actelor vizate și condițiile suficiente care trebuie respectate, precum și condițiile speciale prevăzute în alineatul (2). Condițiile suficiente iau în considerare interesele oricărui titular al protecției soiurilor de plante care ar putea fi afectate de acordarea unei licențe obligatorii. Acestea pot include o eventuală limită de timp, plata unei redevențe adecvate cu titlu de remunerație

echitabilă a titularului și pot impune acestuia anumite obligații pe care trebuie să le respecte pentru a asigura folosirea licenței obligatorii.

(4) La sfârșitul fiecărui an de la acordarea licenței de exploatare obligatorie și în limitele de timp menționate anterior, fiecare parte la procedură poate cere ca decizia acordării licenței obligatorii să fie anulată sau modificată. Singurul motiv care poate fi invocat în sprijinul unei asemenea solicitări este că faptele decisive din momentul deciziei anterioare s-au modificat între timp.

(5) La cerere, licența de exploatare obligatorie se acordă titularului protecției pentru un soi esențial derivat, dacă sunt îndeplinite cerințele prevăzute la alineatul (1). Condițiile suficiente prevăzute la alineatul (3) includ plata unei redevențe adecvate cu titlu de remunerație echitabilă a titularului soiului inițial.

(6) Normele de aplicare prevăzute la articolul 114 pot prevedea anumite cazuri cu titlu de exemplu de interes public menționat la alineatul (1) și pot preciza, în plus, normele de aplicare ale alineatelor precedente.

(7) Statele membre nu pot acorda licențe obligatorii de exploatare în cazul protecției comunitare a soiurilor de plante.

PARTEA A TREIA

OFICIUL COMUNITAR PENTRU SOIURI DE PLANTE

CAPITOLUL I

Articolul 31

DISPOZIȚII GENERALE

Personalul

Articolul 30

Statut juridic, servicii

(1) Oficiul este un organ al Comunității. Acesta are personalitate juridică.

(2) În fiecare dintre statele membre, Oficiul are cea mai largă capacitate juridică recunoscută persoanelor juridice prin legislația națională. Acesta poate în special să dobândească sau să înstrăineze bunuri mobile și imobile și să introducă acțiuni în justiție.

(3) Oficiul este reprezentat de către președintele său.

(4) Cu acordul consiliului de administrație prevăzut la articolul 36, Oficiul poate însărcina agențiile naționale cu executarea onora dintre funcțiile sale administrative sau își poate stabili în acest scop propriile servicii în statele membre, sub rezerva consimțământului acestora din urmă.

(1) Statutul funcționarilor Comunităților Europene, regimul aplicabil celorlalți agenți și reglementările adoptate de comun acord de către instituțiile Comunităților Europene se aplică personalului Oficiului, fără a aduce atingere articolului 47 privind membrii camerelor de recurs.

(2) Fără a aduce atingere articolului 43, competențele atribuite autorității investite cu dreptul de nominalizare prin statut și prin regimul aplicabil celorlalți agenți sunt exercitate de către Oficiu față de personalul său.

Articolul 32

Privilegiul și imunități

În cadrul Oficiului se aplică Protocolul Comunităților Europene privind privilegiile și imunitățile.

*Articolul 33***Răspunderea**

(1) Răspunderea contractuală a Oficiului este reglementată prin legea care se aplică contractului în cauză.

(2) Curtea de Justiție a Comunităților Europene este competentă să decidă în temeiul unei clauze compromisorii conținute în contractul încheiat cu Oficiul.

(3) În ceea ce privește răspunderea necontractuală, Oficiul trebuie să repare, în conformitate cu principiile generale de drept ale statelor membre, prejudiciile cauzate de serviciile sale sau de agenții săi în exercițiul funcțiilor lor.

(4) Curtea de Justiție a Comunităților Europene este competentă să decidă în litigiile privind repararea prejudiciilor prevăzute la alineatul (3).

(5) Răspunderea personală a agenților față de Oficiu este reglementată de dispozițiile prevăzute în statut sau de regimul aplicabil celorlalți agenți.

*Articolul 34***Regimul lingvistic**

(1) În cadrul Oficiului se aplică dispozițiile prevăzute în Regulamentul nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene ⁽¹⁾.

(2) Cererile adresate Oficiului, documentele necesare instrumentării dosarului și orice alte documente trebuie transmise în una din limbile oficiale ale Comunităților Europene.

(3) Părțile participante la o procedură în cadrul Oficiului, în conformitate cu regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114, au dreptul să inițieze procedurile scrise sau orale în oricare din limbile oficiale ale Comunităților Europene prin intermediul traducerii, iar în cazul audierilor, prin traduceri simultane în cel puțin o altă limbă oficială a Comunităților Europene, aleasă de către orice alt participant la procedură. Exercițarea acestor drepturi nu implică cheltuieli speciale pentru participanții la procedură.

(4) Serviciile de traducere necesare funcționării oficiului sunt în principiu furnizate de centrul de traduceri al organelor Uniunii.

⁽¹⁾ JO 17, 6.10.1958, p. 385/58. Regulament modificat ultima dată de Actul de aderare din 1985.

*Articolul 35***Deciziile Oficiului**

(1) Dacă nu trebuie adoptate de camerele de recurs în temeiul articolului 71, deciziile Oficiului se adoptă de către președinte sau sub autoritatea acestuia.

(2) Sub rezerva alineatului (1), deciziile prevăzute la articolele 20, 21, 29, 59, 61, 62, 63 și 66 sau la articolul 100 alineatul (2) sunt adoptate de un comitet format din trei membri ai personalului Oficiului. Competențele respective ale membrilor comitetului, competențele lor în faza pregătitoare a deciziilor, condițiile de vot și rolul președintelui privind comitetul menționat anterior sunt stabilite în regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114. În rest, membrii comitetului nu sunt condiționați de nici o altă instrucțiune atunci când adoptă deciziile.

(3) Deciziile președintelui, altele decât cele prevăzute la alineatul (2), în cazul în care nu sunt adoptate de către președinte însuși, pot fi adoptate de către un agent al Oficiului, care este autorizat în acest sens în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) litera (h).

CAPITOLUL II

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

*Articolul 36***Instituire și competențe**

(1) Se instituie un consiliu de administrație pe lângă Oficiu. În afara puterilor care îi sunt atribuite prin alte dispoziții din prezentul regulament sau prin dispozițiile prevăzute la articolele 113 și 114, consiliul de administrație exercită, în ceea ce privește Oficiul, următoarele atribuții:

- (a) consiliază Oficiul în problemele de competență sa sau formulează orientări generale cu privire la acestea;
- (b) examinează rapoartele de activitate ale președintelui și, în plus, controlează activitățile Oficiului pe baza acestei examinări și a oricăror alte informații pe care le obține;
- (c) stabilește, la propunerea Oficiului, numărul comitetelor prevăzute la articolul 35, precum și sarcinile acestora și durata mandatului lor sau formulează orientări generale în acest sens;
- (d) poate stabili norme privind metodele de lucru ale Oficiului;
- (e) poate formula principii directe în conformitate cu articolul 56 alineatul (2).

- (2) În plus, consiliul de administrație:
- poate emite avize și poate solicita informații de la Oficiu sau de la Comisie, atunci când consideră necesar;
 - poate transmite Comisiei, cu sau fără modificări, proiectele cu privire la care a fost sesizat în conformitate cu articolul 42 alineatul (2) litera (g) sau poate înainta propriile proiecte de modificare a prezentului regulament, a dispozițiilor prevăzute la articolele 113 și 114 sau a oricăror reglementări privind protecția comunitară a soiurilor de plante;
 - este consultat, în temeiul articolului 113 alineatul (4) și a articolului 114 alineatul (2);
 - își exercită funcțiile în ceea ce privește bugetul Oficiului, în conformitate cu articolele 109, 111 și 112.

Articolul 37

Structura

- (1) Consiliul de administrație se compune dintr-un reprezentant al fiecărui stat membru și un reprezentant al Comisiei, precum și din locuitorii acestora.
- (2) Membrii consiliului de administrație pot fi asistați de consilieri sau de experți, sub rezerva dispozițiilor regulamentului de procedură.

Articolul 38

Președinția

- (1) Consiliul de administrație alege în cadrul său un președinte și un vicepreședinte. Vicepreședintele înlocuiește din oficiu președintele în caz de incapacitate a acestuia din urmă.
- (2) Mandatul președintelui sau al vicepreședintelui expiră dacă încetează să mai fie membri ai consiliului de administrație. Fără a aduce atingere dispoziției menționate anterior, durata mandatului președintelui sau al vicepreședintelui este de trei ani, cu excepția cazului în care un alt președinte sau vicepreședinte a fost ales înaintea expirării acestei perioade. Mandatul poate fi reînnoit.

Articolul 39

Sesiunile

- (1) Consiliul de administrație este convocat de președinte.
- (2) Dacă consiliul de administrație nu decide altfel, președintele Oficiului ia parte la deliberări. El nu are drept de vot.
- (3) Consiliul de administrație se reunește o dată pe an într-o sesiune ordinară; în plus, se reunește la inițiativa președintelui sau la cererea Comisiei sau a altor state membre.

(4) Consiliul de administrație își stabilește regulamentul de procedură și poate, în conformitate cu acesta, să înființeze comitete sub autoritatea sa.

(5) Consiliul de administrație poate invita observatori să asiste la sesiunile sale.

(6) Secretariatul Consiliului de administrație este asigurat de către Oficiu.

Articolul 40

Locul reuniunii

Consiliul de administrație se reunește la sediul Comisiei, al Oficiului sau al unui oficiu de examinare. Modalitățile sunt stabilite de regulamentul de procedură.

Articolul 41

Votul

- (1) Consiliul de administrație își adoptă deciziile, altele decât cele prevăzute la alineatul (2), cu majoritate simplă a reprezentanților statelor membre.
- (2) Deciziile pe care consiliul de administrație este abilitat să le adopte în temeiul articolului 12 alineatul (1) litera (b), al articolului 29, al articolului 36 alineatul (1) literele (a), (b), (d) și (e), al articolului 43, al articolului 47, al articolului 109, al articolului 3 și al articolului 112 se adoptă cu o majoritate de trei sferturi din reprezentanții statelor membre.
- (3) Fiecare stat membru dispune de un vot.
- (4) Deciziile consiliului de administrație nu sunt obligatorii în sensul articolului 189 din tratat.

CAPITOLUL III

CONDUCEREA OFICIULUI

Articolul 42

Funcțiile și competențele președintelui

- (1) Conducerea Oficiului este asigurată de președinte.
- (2) În acest scop, președintele are în special funcțiile și competențele următoare:
- (a) ia toate măsurile necesare și, în special, adoptă instrucțiunile administrative interne și publică notele, în vederea asigurării unei bune funcționări a Oficiului în conformitate cu prezentul regulament, dispozițiile prevăzute la articolele 113 și 114 sau normele stabilite sau orientările formulate de către consiliul de administrație în temeiul articolului 36 alineatul (1);

- (b) prezintă Comisiei și consiliului de administrație un raport de activitate în fiecare an;
- (c) își exercită, în ceea ce privește personalul, competențele prevăzute la articolul 31 alineatul (2);
- (d) înaintează propuneri precum cele prevăzute la articolul 36 alineatul (1) litera (c) și la articolul 47 alineatul (2);
- (e) realizează o estimare a veniturilor și cheltuielilor Oficiului, în conformitate cu articolul 109 alineatul (1) și execută bugetul în conformitate cu articolul 100;
- (f) furnizează informațiile solicitate de consiliul de administrație în temeiul articolului 36 alineatul (2) prima liniuță;
- (g) poate sesiza consiliul de administrație cu privire la orice proiect de modificare a prezentului regulament, a dispozițiilor prevăzute în articolele 113 și 114 și a oricărei reglementări privind protecția comunitară a soiurilor de plante;
- (h) își poate delega competențele altor membri ai personalului Oficiului, sub rezerva dispozițiilor prevăzute la articolele 113 și 114.

(3) Președintele este asistat de unul sau mai mulți vicepreședinți. În caz de incapacitate a președintelui, vicepreședintele sau unul dintre vicepreședinți preia funcțiile acestuia în conformitate cu procedura prevăzută în normele stabilite sau în orientările formulate de către consiliul de administrație în temeiul articolului 36 alineatul (1).

Articolul 43

Numirea personalului de conducere

- (1) Președintele Oficiului este numit de Consiliu pe baza unei liste de candidați pe care Comisia o prezintă după ce a primit avizul consiliului de administrație. Puterea de revocare aparține Consiliului, care hotărăște la propunerea Comisiei, după ce consiliul de administrație și-a dat avizul.
- (2) Mandatul președintelui nu depășește cinci ani. Mandatul poate fi reînnoit.
- (3) Vicepreședintele sau vicepreședinții Oficiului sunt numiți sau revocați în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (1) și (2), după consultarea președintelui.
- (4) Consiliul își exercită competența disciplinară asupra persoanelor prevăzute la alineatele (1) și (3).

Articolul 44

Controlul legalității

- (1) Comisia controlează legalitatea actelor președintelui pentru care legislația comunitară nu prevede nici un control al legalității exercitat de un alt organ, precum și legalitatea actelor consiliului de administrație privind bugetul Oficiului.
- (2) Comisia cere ca orice act ilegal prevăzut la alineatul (1) să fie modificat sau anulat.
- (3) Orice act prevăzut la alineatul (1), fie implicit sau explicit, poate fi deferit Comisiei de către orice stat membru, orice membru al consiliului de administrație sau orice altă persoană implicată direct și personal, în vederea controlării legalității acestuia. Comisia trebuie sesizată în termen de două luni începând din ziua în care partea interesată a luat cunoștință de actul în cauză. Aceasta adoptă și notifică o decizie în termen de două luni.

CAPITOLUL IV

CAMERELE DE RECURS

Articolul 45

Instituire și competențe

- (1) Se instituie una sau mai multe camere de recurs în cadrul Oficiului.
- (2) Camera sau camerele de recurs sunt abilitate să decidă cu privire la recursurile formulate împotriva deciziilor prevăzute la articolul 67.
- (3) Camera sau camerele de recurs sunt convocate în funcție de necesități. Numărul și sarcinile lor sunt stabilite în regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114.

Articolul 46

Structura camerelor de recurs

- (1) O cameră de recurs se compune dintr-un președinte și doi membri.
- (2) Președintele alege, pentru fiecare dosar, ceilalți membri și locuitorii acestora din lista membrilor calificați stabilită în conformitate cu articolul 47 alineatul (2).
- (3) Dacă camera de recurs consideră că natura recursului o impune, ea poate adăuga, pentru dosarul în cauză, doi membri suplimentari din lista menționată anterior.
- (4) Calificările necesare membrilor fiecărei camere de recurs, competențele acestora în faza de pregătire a deciziilor și condițiile de vot sunt stabilite în normele de aplicare prevăzute la articolul 114.

Articolul 47

Independența membrilor camerelor de recurs

(1) Președinții camerelor de recurs și supleanții lor sunt numiți de Consiliu pe baza unei liste de candidați stabilită pentru fiecare președinte și pentru fiecare supleant în parte, pe care Comisia o prezintă după ce a obținut avizul consiliului de administrație. Mandatul este de cinci ani. Mandatul poate fi reînnoit.

(2) Ceilalți membri ai camerelor de recurs sunt aleși, în conformitate cu articolul 46 alineatul (2), pe baza unei liste de membri calificați întocmită de consiliul de administrație la propunerea Oficiului, pentru o perioadă de cinci ani. Lista se întocmește pentru o perioadă de cinci ani. Această perioadă poate fi reînnoită pentru toată lista sau doar pentru o parte a acesteia.

(3) Membrii camerelor de recurs sunt independenți. Atunci când iau decizii, ei nu trebuie să respecte nici o instrucțiune.

(4) Membrii camerelor de recurs nu pot fi nici membri ai comitetelor prevăzute la articolul 35 și nici nu pot îndeplini o altă funcție în cadrul Oficiului. Funcția de membru al unei camere de recurs poate fi exercitată și cu program redus.

(5) Membrii camerelor de recurs nu pot fi scoși din funcție și nici retrași de pe listă în timpul perioadei aplicabile după caz, decât dacă există motive serioase împotriva lor sau Curtea de Justiție a Comunităților Europene ia o decizie în acest sens, la cererea Comisiei, prezentată după ce a primit avizul consiliului de administrație.

Articolul 48

Excludere și recuzare

(1) Membrii unei camere de recurs nu pot participa la o procedură de recurs dacă au un interes personal, dacă au reprezentat anterior una din părțile implicate în procedură sau dacă au luat parte la adoptarea deciziei care face obiectul recursului.

(2) Dacă, din motivele menționate la alineatul (1) sau din orice alt motiv, un membru al unei camere de recurs consideră că nu poate participa la o procedură de recurs, acesta înștiințează camera în acest sens.

(3) Membrii unei camere de recurs pot fi recuzați de orice parte la procedură pentru unul dintre motivele menționate în alineatul (1) sau dacă sunt suspectați de lipsă de imparțialitate. Recuzarea nu este acceptabilă dacă partea la procedura de recurs este deja angajată în procedură, deși a luat deja la cunoștință motivul recuzării. Recuzarea nu poate fi fondată pe naționalitatea membrilor.

(4) Camerele de recurs decid, în cazurile prevăzute în alineatele (2) și (3), fără participarea membrului în cauză. Pentru adoptarea deciziei, membrul care se retrage sau este recuzat va fi înlocuit în cadrul camerei de recurs de supleantul său.

PARTEA A PATRA

PROCEDURA ÎN CADRUL OFICIULUI

CAPITOLUL I

CERERI

Articolul 49

Depunerea cererii

(1) O cerere de protecție comunitară a soiurilor de plante se depune, după dorința depunătorului:

(a) direct la Oficiu

sau

(b) la unul dintre serviciile Oficiului sau la una dintre agențiile naționale create sau autorizate în temeiul articolului 30

alineatul (4), cu condiția ca solicitantul să informeze direct Oficiul cu privire la depunerea acestei cereri în termen de două săptămâni de la depunerea ei.

Modalitățile de transmitere a informațiilor prevăzute la alineatul (1) litera (b) pot fi stabilite în normele de aplicare prevăzute la articolul 114. Omiterea informării Oficiului asupra cererii în conformitate cu litera (b) nu afectează validitatea cererii dacă aceasta parvine Oficiului în termen de o lună de la depunerea ei la serviciul Oficiului sau la agenția națională.

(2) Dacă cererea se depune la una din agențiile naționale prevăzute în alineatul (1) litera (b), agenția națională ia toate măsurile pentru a transmite cererea Oficiului în termen de două săptămâni de la depunerea cererii. Agențiile naționale pot percepe o taxă de la solicitant, care nu depășește totuși valoarea cheltuielilor administrative legate de recepția și transmiterea cererii.

*Articolul 50***Condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cererea**

- (1) Cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante trebuie să cuprindă cel puțin:
- (a) o cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante;
 - (b) identificarea taxonului botanic;
 - (c) informații care permit identificarea solicitantului sau, după caz, a solicitanților comuni;
 - (d) numele amelioratorului și asigurarea că, în conformitate cu informațiile deținute de solicitant, nici o altă persoană nu a mai participat la selecția sau la descoperirea și la dezvoltarea soiului; dacă solicitantul nu este și amelioratorul sau dacă nu este singurul ameliorator, acesta furnizează documente justificative pertinente care să indice în ce calitate a obținut dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante;
 - (e) o denumire provizorie a soiului;
 - (f) o descriere tehnică a soiului;
 - (g) originea geografică a soiului;
 - (h) împuternicirea reprezentantului sau a reprezentanților auto-rizați;
 - (i) precizări privind orice fel de comercializare anterioară a soiului;
 - (j) precizări privind orice fel de solicitare înaintată pentru soi.
- (2) Condițiile prevăzute la alineatul (1), inclusiv furnizarea altor informații, pot fi precizate în normele de aplicare prevăzute la articolul 114.
- (3) Solicitantul propune o denumire a soiului care poate însoți cererea.

*Articolul 51***Data depunerii**

Data depunerii cererii de protecție comunitară a soiurilor de plante este data la care o cerere valabilă parvine Oficiului în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (a) sau serviciului Oficiului sau unei agenții naționale în conformitate cu articolul 49 alineatul (1) litera (b), cu condiția ca aceasta să respecte dispozițiile articolului 50 alineatul (1) și dacă se achită, în termenul stabilit de Oficiu, taxele datorate în temeiul articolului 83.

*Articolul 52***Dreptul de prioritate**

- (1) Anterioritatea unei cereri se stabilește în funcție de data primirii respectivei cereri. Dacă există mai multe cereri cu

aceeași dată de depunere, anterioritățile respective se stabilesc în funcție de ordinea în care au fost primite, dacă aceasta poate fi stabilită. Dacă nu, toate cererile vor avea aceeași anterioritate.

- (2) Dacă solicitantul sau predecesorul său de drept a solicitat deja un titlu de protecție pentru un soi într-un stat membru sau într-un stat membru al Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante și dacă data de depunere se situează într-un termen de 12 luni de la depunerea cererii anterioare, solicitantul beneficiază, pentru cererea sa de protecție comunitară a soiurilor de plante, de un drept de prioritate în temeiul cererii anterioare, cu condiția ca această cerere să mai existe încă la data depunerii.

- (3) Dreptul de prioritate are drept consecință faptul că, la aplicarea articolelor 7, 10 și 11, data depunerii cererii anterioare se consideră data depunerii cererii de protecție comunitară a soiurilor de plante.

- (4) Alineatele (2) și (3) se aplică și cererilor anterioare depuse într-un alt stat, dacă acestea îndeplinesc condiția prevăzută la articolul 12 alineatul (1) litera (b) a doua teză privind statul respectiv la data depunerii cererii de protecție comunitară a soiurilor de plante.

- (5) Orice revendicare a unui drept de prioritate anterior celui prevăzut la alineatul (2) se stinge dacă solicitantul nu prezintă Oficiului, în termen de trei luni de la data depunerii, copii ale cererii anterioare autentificate de autoritățile competente în materie. Dacă cererea anterioară nu a fost redactată într-una din limbile oficiale ale Comunităților Europene, Oficiul mai poate solicita și o traducere a cererii anterioare într-una din aceste limbi.

CAPITOLUL II**EXAMINAREA***Articolul 53***Examinarea cererii din punctul de vedere al formei**

- (1) Oficiul examinează:
- (a) dacă cererea a fost depusă în mod valabil, în conformitate cu articolul 49;
 - (b) dacă cererea îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 50 și condițiile stabilite în regulamentul de aplicare în conformitate cu prezentul articol;
 - (c) dacă este cazul, dacă o revendicare a dreptului de prioritate este conformă cu dispozițiile prevăzute la articolul 52 alineatele (2), (4) și (5)
- și
- (d) dacă taxele datorate în temeiul articolului 83 au fost achitate în termenul stabilit de Oficiu.

- (2) Dacă cererea, deși îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 51, nu îndeplinește celelalte condiții prevăzute la articolul 50, Oficiul invită solicitantul să remedieze eventualele nereguli constatate.

(3) Dacă cererea nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 51, Oficiul informează solicitantul în acest sens sau, dacă acest lucru nu este posibil, publică informațiile prevăzute la articolul 89.

Articolul 54

Examinarea cererii din punctul de vedere al conținutului

(1) Oficiul examinează dacă soiul poate face obiectul unei protecții comunitare a soiurilor de plante în conformitate cu articolul 5, iar dacă este vorba de un soi nou în temeiul articolului 10, dacă solicitantul este abilitat să depună o cerere în conformitate cu articolul 12 și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 82. Oficiul examinează și dacă denumirea soiului propusă este eligibilă, în conformitate cu articolul 63. În acest scop, Oficiul poate face apel la ajutorul altor organisme.

(2) Se consideră că primul solicitant are dreptul la protecția comunitară a soiurilor de plante în conformitate cu articolul 11. Prezenta dispoziție nu se aplică dacă, înainte de a se fi ajuns la o decizie în privința cererii, se aduce la cunoștința Oficiului sau se demonstrează printr-o decizie judiciară cu valoare de sentință privind o revendicare a dreptului în temeiul articolului 98 alineatul (4), că dreptul nu revine primului solicitant sau nu revine numai primului solicitant. Dacă identitatea unei persoane abilitate sau a celeilalte persoane abilitate a fost stabilită, aceasta sau acestea pot începe procedura în calitate de solicitanți.

Articolul 55

Examinarea tehnică

(1) Dacă, în urma examinării prevăzute la articolele 53 și 54, Oficiul constată că nu există nici un impediment pentru acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante, acesta ia măsurile necesare pentru efectuarea examinării tehnice destinate controlului respectării condițiilor prevăzute la articolele 7, 8 și 9, în cel puțin unul dintre statele membre, prin intermediul organismului/organismelor competent(e) care au fost însărcinate de către consiliul de administrație cu examinarea tehnică a soiurilor speciei în cauză (oficii de examinare).

(2) În absența oficiului de examinare în sensul alineatului (1), Oficiul poate, sub rezerva aprobării consiliului de administrație, să încredințeze responsabilitatea examinării altor organisme competente sau să își creeze propriile servicii în acest scop. Pentru aplicarea dispozițiilor din prezentul capitol, organismele sau serviciile menționate anterior sunt considerate oficii de examinare. Acestea pot utiliza instalațiile puse la dispoziție de către solicitant.

(3) Oficiul transmite oficiilor de examinare copii ale cererii în conformitate cu normele de aplicare prevăzute la articolul 114.

(4) Oficiul stabilește, prin norme generale sau pentru fiecare cerere individuală, data și locul prezentării materialului destinat examinării tehnice și probele de referință, precum și calitatea și cantitatea respectivelor materiale și probe.

(5) Dacă solicitantul revendică un drept de prioritate în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) sau (4), acesta prezintă materialul necesar și orice alt document solicitat în termen de doi ani de la data depunerii cererii, în conformitate cu articolul 51. Dacă cererea anterioară este retrasă sau respinsă înaintea expirării intervalului de doi ani, Oficiul poate cere solicitantului să prezinte materialul sau orice alt document necesar într-un termen stabilit.

Articolul 56

Efectuarea examinării tehnice

(1) Cu excepția cazului în care s-a convenit asupra unei alte metode de examinare tehnică în vederea respectării condițiilor prevăzute la articolele 7, 8 și 9, oficiile de examinare efectuează, în vederea examinării tehnice, teste în cultură pentru soi sau orice altă investigație necesară.

(2) Examinările tehnice se realizează în conformitate cu principiile directe formulate de consiliul de administrație și în conformitate cu instrucțiunile Oficiului.

(3) Pentru examinarea tehnică, oficiile de examinare pot, cu acordul Oficiului, să ceară concursul altor servicii specializate în domeniu și să țină cont de rezultatele obținute de aceste servicii.

(4) Dacă Oficiul nu prevede altfel, fiecare oficiu de examinare începe examinarea tehnică cel târziu la data la care ar fi început o examinare tehnică cu privire la o cerere de acordare a titlului național de protecție depusă la data primirii de către oficiul de examinare a cererii adresate de Oficiu.

(5) În cazul articolului 55 alineatul (5), fiecare oficiu de examinare începe examinarea tehnică, dacă Oficiul nu prevede altfel, cel târziu la data la care ar fi început o examinare cu privire la o cerere de acordare a titlului național de protecție, cu condiția ca materialul solicitat și celelalte documente necesare să fi fost deja furnizate la această dată.

(6) Prin decizia consiliului de administrație, examinarea tehnică poate începe la o dată ulterioară în cazul soiurilor viticole și arboricole.

Articolul 57

Raportul de examinare

(1) Oficiul de examinare adresează Oficiului, la cererea acestuia sau dacă consideră el însuși că rezultatele examinării tehnice sunt

suficiente pentru aprecierea soiului, un raport de examinare și, dacă se consideră că au fost îndeplinite condițiile prevăzute în articolele 7, 8 și 9, o descriere a soiului.

(2) Oficiul comunică solicitantului rezultatele examinării tehnice, precum și descrierea soiului și îl invită să își exprime eventualele observații.

(3) Dacă se consideră că raportul de examinare nu permite adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză, Oficiul poate, din proprie inițiativă după consultarea solicitantului sau la cererea acestuia din urmă, să solicite o examinare complementară. Pentru evaluarea rezultatelor, orice examinare complementară, efectuată înainte ca o decizie în conformitate cu articolele 61 și 62 să devină definitivă, se consideră ca făcând parte din examinarea prevăzută la articolul 56 alineatul (1).

(4) Rezultatele examinării tehnice sunt rezervate utilizării exclusive a Oficiului și nu pot fi folosite de către oficiile de examinare decât cu acordul acestuia.

Articolul 58

Costurile examinării tehnice

Oficiul virează oficiilor de examinare o indemnizație stabilită în conformitate cu regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114.

Articolul 59

Obiecții la acordarea protecției

(1) Orice persoană poate adresa Oficiului o obiecție în scris privind acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) Autorii obiecțiilor dobândesc, alături de solicitant, calitatea de părți la procedura de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante. Fără a aduce atingere articolului 88, autorii au acces la documente, inclusiv la rezultatele examinării tehnice și la descrierea soiului, prevăzute la articolul 57 alineatul (2).

(3) Obiecțiile nu se pot baza decât pe următoarele motive:

- (a) neîndeplinirea condițiilor prevăzute în articolele 7-11;
- (b) un impediment precum cel prevăzut în articolul 63 alineatul (3) sau (4), care împiedică atribuirii denumirii soiului propuse.

(4) Obiecțiile pot fi prezentate:

- (a) în orice moment după depunerea cererii și înainte de adoptarea unei decizii în conformitate cu articolul 61 sau 62 în cazul prevăzut în alineatul (3) litera (a) din prezentul articol;
- (b) în termen de trei luni de la publicarea, realizată în conformitate cu articolul 89, a denumirii soiului propuse, în cazul prevăzut în alineatul (3) litera (b) din prezentul articol.

(5) Deciziile privind obiecțiile pot fi adoptate în același timp cu deciziile prevăzute la articolele 61, 62 sau 63.

Articolul 60

Prioritatea unei noi cereri în cazul obiecțiilor

Dacă o obiecție privind nerespectarea condițiilor prevăzute la articolul 11 antrenează retragerea sau respingerea cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante și dacă autorul obiecției depune, pentru același soi, o cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante în termen de o lună de la retragerea sau respingerea definitivă a cererii, acesta din urmă poate solicita ca data de depunere a cererii retrase sau respinse să fie considerată ca dată a depunerii cererii sale.

CAPITOLUL III

DECIZII

Articolul 61

Respingerea cererii

(1) Oficiul respinge pe loc cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante dacă se constată că solicitantul:

- (a) nu a remediat neregulile menționate la articolul 53 în termenul care i-a fost acordat în acest sens;
- (b) nu s-a conformat unei norme generale sau unei cereri individuale în sensul articolului 55 alineatul (4) sau (5) în termenul stabilit, cu excepția cazului în care Oficiul a fost de acord cu neprezentarea materialului

sau

- (c) nu a propus o denumire a soiului eligibilă în conformitate cu articolul 63.

(2) De asemenea, Oficiul respinge cererea de protecție comunitară a soiurilor de plante:

- (a) dacă Oficiul constată neîndeplinirea condițiilor pe care acesta trebuie să le verifice în conformitate cu articolul 54

sau

- (b) dacă Oficiul ajunge, pe baza raportului de examinare prevăzut în articolul 57, la concluzia că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 7, 8 și 9.

Articolul 62

Acordarea protecției

Oficiul acordă protecția comunitară a soiurilor de plante dacă apreciază că rezultatele examinării sunt suficiente pentru a lua o

hotărâre privind cererea și că nu există nici un impediment în sensul articolelor 59 și 61 care să se opună acesteia. Decizia conține o descriere oficială a soiului.

Articolul 63

Denumirea soiului

(1) Dacă se acordă protecția comunitară a soiurilor de plante, Oficiul aprobă și denumirea soiului propusă de către producător pentru soiul în cauză, în conformitate cu articolul 50 alineatul (3), dacă consideră, pe baza examinării efectuate în conformitate cu articolul 54 alineatul (1) teza a doua, că respectiva denumire este eligibilă.

(2) O denumire a unui soi este eligibilă dacă nu există nici unul din impedimentele prevăzute la alineatul (3) sau (4) din prezentul articol.

(3) Există un impediment în atribuirea unei denumiri a soiului:

(a) dacă dreptul anterior al unei terțe părți contravine utilizării acesteia pe teritoriul Comunității;

(b) dacă denumirea soiului se dovedește în general greu de recunoscut sau de reproduș pentru utilizatori;

(c) dacă denumirea soiului coincide sau se poate confunda cu o denumire a unui soi sub care alt soi din aceeași specie sau dintr-o specie înrudită este înregistrat în registrul oficial al soiurilor într-un stat membru al Uniunii Europene sau al Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante sau sub care a fost comercializat un material aparținând unui alt soi, cu excepția cazului în care acest alt soi nu mai există, iar denumirea sa nu a dobândit o semnificație specială;

(d) dacă denumirea soiului coincide sau se poate confunda cu alte denumiri utilizate în mod curent pentru comercializarea mărfurilor sau care trebuie rezervate în temeiul unei alte legislații;

(e) dacă denumirea soiului poate contraveni bunelor moravuri într-un stat membru sau este contrară ordinii publice;

(f) dacă denumirea soiului poate induce în eroare sau da naștere la confuzii în privința caracteristicilor, a valorii sau a identității soiului sau în privința identității amelioratorului sau a oricărei alte părți la procedură.

(4) Există un impediment atunci când un soi a fost deja înregistrat:

(a) în unul dintre statele membre

sau

(b) într-un stat membru al Uniunii internaționale pentru protecția soiurilor de plante

sau

(c) în alt stat pentru care s-a stabilit printr-un act comunitar că soiurile sunt examinate pe baza unor norme echivalente celor prevăzute în directivele privind cataloagele comune,

într-un registru oficial al soiurilor de plante iar materialul său a fost distribuit pe piață în scopuri comerciale, dacă denumirea soiului propusă diferă de cea care a fost înregistrată sau utilizată în registru, cu excepția cazului în care acest fapt reprezintă un impediment în sensul alineatului (3).

(5) Oficiul publică speciile pe care le consideră „înrudite” în sensul alineatului (3) litera (c).

CAPITOLUL IV

MENȚINEREA PROTECȚIEI COMUNITARE A SOIURILOR DE PLANTE

Articolul 64

Verificarea tehnică

(1) Oficiul verifică dacă soiurile protejate continuă să existe ca atare.

(2) În acest scop, Oficiul efectuează o verificare tehnică în conformitate cu articolele 55 și 56.

(3) Titularul este obligat să furnizeze Oficiului și oficiilor de examinare însărcinate cu verificarea tehnică a soiului toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă soiul continuă să existe ca atare. În plus, el este obligat să prezinte materialul aparținând soiului și să permită verificarea adoptării măsurilor adecvate pentru a se asigura că soiul continuă să existe ca atare, în conformitate cu instrucțiunile Oficiului.

Articolul 65

Raportul de verificare tehnică

(1) La cererea Oficiului sau dacă acesta constată că soiul nu este omogen sau stabil, oficiul de examinare însărcinat cu verificarea tehnică adresează Oficiului un raport cu concluziile sale.

(2) Dacă verificarea tehnică duce la apariția unor nereguli în sensul alineatului (1), Oficiul comunică titularului rezultatele acestei verificări și îi dă posibilitatea să își exprime observațiile cu privire la aceasta.

Articolul 66

Modificarea denumirii soiurilor

(1) Oficiul modifică o denumire a unui soi atribuită în conformitate cu articolul 63 dacă constată că aceasta nu

îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile din articolul menționat anterior și dacă, existând un drept anterior opozabil al unui terț, titularul acceptă modificarea sau dacă o hotărâre judecătorească având forța de lucru judecat interzice din acest motiv utilizarea denumirii soiului de către titular sau de către orice altă persoană care trebuie să folosească denumirea soiului.

(2) Oficiul invită titularul să propună o denumire a soiului modificată și continuă procedura în conformitate cu articolul 63.

(3) Denumirea modificată care este propusă poate face obiectul unor obiecții în conformitate cu articolul 59 alineatul (3) litera (b).

CAPITOLUL V

RECURS

Articolul 67

Decizii care pot fi atacate cu recurs

(1) Pot fi atacate prin recurs deciziile adoptate de Oficiu în temeiul articolelor 20, 21, 59, 61, 62, 63 și 66, precum și deciziile privind taxele prevăzute la articolul 83, cheltuielile prevăzute la articolul 85, înregistrarea sau eliminarea datelor din registru în conformitate cu articolul 87 și inspecția publică în conformitate cu articolul 88.

(2) Un recurs formulat în conformitate cu alineatul (1) are efect suspensiv. Oficiul poate totuși să decidă că hotărârea contestată nu se suspendă, dacă apreciază că circumstanțele impun acest lucru.

(3) Deciziile adoptate de Oficiu în temeiul articolului 29 și al articolului 100 alineatul (2) pot fi atacate cu recurs, dacă nu s-a formulat un recurs direct în temeiul articolului 74. Recursul nu are efect suspensiv.

(4) O decizie care nu este cea finală într-o procedură pentru una din părți nu poate face obiectul unui recurs decât în corelație cu decizia finală, cu excepția cazului în care decizia prevede un recurs separat.

Articolul 68

Persoanele care pot formula recursul și care pot fi părți la procedură

Orice persoană fizică sau juridică poate formula un recurs, sub rezerva articolului 82, împotriva unei decizii al cărei destinatar desemnat este sau împotriva unei decizii care, deși are ca destinatar desemnat altă persoană, o privește direct și personal. Părțile la procedură pot fi părți la procedura de recurs. Oficiul participă la procedura de recurs.

Articolul 69

Termen și formă

Recursul se formulează în scris la Oficiu în termen de două luni de la notificarea deciziei, dacă destinatarul acesteia este persoana care introduce recursul sau, în caz contrar, în termen de două luni de la publicarea deciziei; în termen de patru luni de la notificarea sau publicarea deciziei menționate anterior se depune un memoriu care expune metodele de recurs.

Articolul 70

Revizuirea prejudicială

(1) Dacă serviciul Oficiului care a elaborat decizia consideră că recursul este acceptabil și fondat, Oficiul rectifică decizia. Prezenta dispoziție nu se aplică dacă o altă parte la procedura de recurs se opune reclamantului.

(2) Dacă decizia nu este rectificată în termen de o lună de la primirea memoriului de recurs, Oficiul:

— decide imediat să înceapă sau nu o procedură în temeiul articolului 67 alineatul (2) teza a doua

și

— transmite fără întârziere recursul la camera de recurs.

Articolul 71

Examinarea recursului

(1) Dacă recursul poate fi acceptat, camera de recurs examinează dacă este fondat.

(2) La examinarea recursului, camera de recurs invită părțile la procedura de recurs, ori de câte ori este necesar, să își prezinte, într-un termen stabilit, observațiile privind notificările care le-au fost adresate sau comunicările provenite de la alte părți la procedura de recurs. Părțile la procedura de recurs sunt abilitate să facă demersuri verbale.

Articolul 72

Decizia privind recursul

Camera de recurs decide cu privire la recurs pe baza examinării efectuate în conformitate cu articolul 71. Camera de recurs poate fie să exercite competențele Oficiului, fie să trimită dosarul serviciului competent al Oficiului pentru a da curs recursului. Motivele și dispozitivul deciziei camerei de recurs trebuie respectate de acest serviciu, în măsura în care datele dosarului sunt aceleași.

Articolul 73

Recursul în casare

(1) Deciziile camerei de recurs pot fi atacate cu recurs în casare înaintea Curții de Justiție a Comunităților Europene.

(2) Recursul poate fi formulat din motive de incompetență, de vicii de procedură, de nerespectare a tratatului, a prezentului regulament și a oricărei alte norme de drept privind aplicarea acestora sau pentru deturnare de putere.

(3) Recursul este deschis oricărei părți la procedura de recurs care se consideră lezată de decizia în cauză, Comisiei sau Oficiului.

(4) Recursul este introdus la Curtea de Justiție în termen de două luni de la notificarea deciziei camerei de recurs.

(5) Dacă Curtea de Justiție trimite dosarul la camera de recurs pentru a i se da curs, aceasta din urmă respectă motivele și dispozitivul deciziei Curții de Justiție, cu condiția ca faptele cauzei să fie aceleași.

Articolul 74

Recursul direct

(1) Deciziile Oficiului prevăzute la articolul 29 și la articolul 100 alineatul (2) pot fi atacate cu recurs direct la Curtea de Justiție a Comunităților Europene.

(2) Dispozițiile prevăzute la articolul 73 se aplică *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL VI

ALTE DISPOZIȚII PRIVIND PROCEDURA

Articolul 75

Motivarea deciziilor, dreptul la audiere

Deciziile Oficiului sunt motivate. Acestea nu pot fi fondate decât pe motivele și probele pe baza cărora părțile la procedură au luat poziție, oral sau în scris.

Articolul 76

Instrumentarea din oficiu a cauzei de către Oficiu

În cursul procedurii inițiate în fața acestuia, Oficiul procedează la instrumentarea din oficiu a cauzei, în măsura în care faptele fac obiectul examinării prevăzute la articolele 54 și 55. Oficiul elimină

faptele care nu au fost invocate sau dovezile care nu au fost furnizate în termenul stabilit de Oficiu.

Articolul 77

Procedura orală

(1) Procedura orală are loc fie la inițiativa Oficiului, fie la solicitarea uneia dintre părțile la procedură.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (3), procedura orală în fața Oficiului nu este publică.

(3) Procedura orală în fața camerelor de recurs, inclusiv pronunțarea deciziei, este publică, cu excepția unei decizii contrare a camerei în cazul în care publicitatea ar putea prezenta inconveniente grave și nejustificate, în special pentru una dintre părțile la procedura de recurs.

Articolul 78

Instrumentarea cauzei

(1) În orice procedură care se desfășoară în fața Oficiului, se pot lua în special următoarele măsuri:

- (a) audierea părților la procedură;
- (b) solicitarea informațiilor;
- (c) prezentarea de documente și de alte probe;
- (d) audierea martorilor;
- (e) expertiza;
- (f) vizita pe teren;
- (g) declarațiile scrise sub jurământ.

(2) Dacă deciziile Oficiului se adoptă în cadrul unui comitet, acesta poate să îl desemneze pe unul dintre membrii săi să examineze probele prezentate.

(3) În cazul în care consideră necesar ca o parte la procedură, un martor sau un expert să susțină o depoziție orală, Oficiul:

- (a) citează persoana în cauză pentru a compărea în fața lui sau
- (b) solicită autorităților judiciare sau altor autorități competente ale statului de reședință al persoanei în cauză să înregistreze depoziția acesteia, în conformitate cu articolul 91 alineatul (2).

(4) O parte la procedură, un martor sau un expert citat în fața Oficiului poate solicita acestuia autorizația de a fi audiat de

autoritățile judiciare sau de alte autorități competente ale statului în care își are domiciliul. După primirea acestei cereri și în caz de neprezentare, Oficiul poate, în conformitate cu articolul 91 alineatul (2), să solicite autorităților judiciare sau altor autorități competente să înregistreze depoziția persoanei în cauză.

(5) Dacă o parte la procedură, un martor sau un expert face o depoziție în fața Oficiului, acesta poate, în cazul în care consideră că este de dorit ca depoziția să fie înregistrată sub jurământ sau într-o altă formă solemnă, să solicite autorităților judiciare sau altor autorități competente ale statului în care își are domiciliul persoana în cauză să audieze persoana respectivă în condițiile solicitate.

(6) Dacă Oficiul cere unei autorități judiciare sau altei autorități competente să înregistreze o depoziție, acesta le poate solicita să o facă într-o formă solemnă și să autorizeze un agent al Oficiului să asiste la audiere și să chestioneze partea la procedură, martorul sau expertul, fie prin intermediul respectivei autorități, fie în mod direct.

Articolul 79

Notificarea

Oficiul notifică din oficiu toate deciziile și citațiile, precum și notificările și comunicările care implică un termen sau a căror notificare este impusă de alte dispoziții din prezentul regulament sau de alte dispoziții adoptate în temeiul prezentului regulament sau la ordinul președintelui Oficiului. Notificarea poate fi făcută prin intermediul oficiilor competente pentru soiuri ale statelor membre.

Articolul 80

Restitutio in integrum

(1) Dacă, în pofida tuturor eforturilor depuse în împrejurările respective, solicitantul protecției comunitare a soiurilor de plante sau titularul sau orice altă parte la o procedură inițiată în fața Oficiului nu este în măsură să respecte un termen în raport cu Oficiul, acesta este, la cerere, repus în drepturile sale dacă această imposibilitate de a se conforma a avut drept consecință directă pierderea unui drept sau a unui mijloc de recurs, în temeiul dispozițiilor din prezentul regulament.

(2) Cererea se prezintă în scris, în termen de două luni de la încetarea impedimentului. Acțiunea care nu a fost îndeplinită anterior trebuie îndeplinită în acest interval. Cererea nu poate fi admisă decât în termen de un an de la expirarea termenului nerespectat.

(3) Cererea este motivată și indică faptele și justificările invocate în sprijinul său.

(4) Prezentul articol nu se aplică termenelor prevăzute la alineatul (2) și nici articolului 52 alineatele (2), (4) și (5).

(5) Un cetățean oarecare al unui stat membru care, în cursul perioadei cuprinse între pierderea unui drept legat, în sensul alineatului (1), de cererea sau de acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante și redobândirea dreptului menționat anterior, a exploatat cu bună credință sau a făcut pregătiri efective și serioase în vederea exploatării materialului dintr-un soi care face obiectul unei cereri publicate de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante sau care beneficiază deja de o asemenea protecție, poate, cu titlu gratuit, să continue această exploatare în unitatea sa sau pentru necesitățile unității sale.

Articolul 81

Principii generale

(1) În absența dispozițiilor de procedură din prezentul regulament sau a dispozițiilor adoptate în temeiul prezentului regulament, Oficiul aplică principiile codului de procedură general admis în statele membre.

(2) Articolul 48 se aplică *mutatis mutandis* personalului Oficiului, în măsura în care acesta participă la decizii de tipul celor prevăzute la articolul 67, și personalului oficiilor de examinare, în măsura în care acesta participă la măsurile adoptate în scopul elaborării respectivelor decizii.

Articolul 82

Mandatarul

Persoanele care nu au nici sediu, nici domiciliu și nici unități pe teritoriul Comunității nu sunt abilitate să intervină în calitate de părți la o procedură în fața Oficiului decât dacă și-au desemnat un mandatar care își are domiciliul sau sediul sau o unitate pe teritoriul Comunității.

CAPITOLUL VII

TAXE, PLATA CHELTUIELILOR

Articolul 83

Taxe

(1) Oficiul percepe, în conformitate cu normele privind taxele prevăzute la articolul 113, taxe aferente actelor prevăzute în prezentul regulament, precum și taxe anuale pe durata protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) În cazul neachitării taxelor exigibile în temeiul actelor Oficiului prevăzute la articolul 113 alineatul (2) sau al altor acte ale Oficiului prevăzute în normele privind taxele care nu sunt achitate

decât la cerere, cererea este considerată ca neintrodusă, sau recursul ca neformulat dacă nu s-au făcut demersurile necesare pentru plata taxelor în termen de o lună de la data la care Oficiul a adresat o nouă invitație de achitare a taxei, atrăgând atenția părții interesate asupra consecințelor neplății.

(3) Dacă anumite informații furnizate de persoana care solicită acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante nu pot fi verificate decât printr-o examinare tehnică care depășește cadrul stabilit pentru examinarea tehnică a soiurilor din taxonul în cauză, taxele exigibile pentru examinarea tehnică pot fi mărite, după audierea părții interesate, până la valoarea cheltuielilor contractate în mod real.

(4) Taxele percepute pentru un recurs sunt rambursate dacă se dă câștig de cauză recursului, rambursarea făcându-se în cotă parte dacă recursului i se dă câștig de cauză doar parțial. Rambursarea poate fi totuși eliminată, în întregime sau în parte, dacă concluzia pozitivă a recursului este fondată pe fapte care nu puteau fi cunoscute în momentul adoptării primei decizii.

Articolul 84

Stingerea obligațiilor financiare

(1) Dreptul Oficiului de a solicita plata taxelor se prescrie la patru ani de la sfârșitul anului calendaristic în cursul căruia taxa a devenit exigibilă.

(2) Drepturile opozabile Oficiului pentru rambursarea taxelor sau a sumelor încasate în exces se prescriu la patru ani de la sfârșitul anului calendaristic în cursul căruia au apărut aceste drepturi.

(3) Termenul este întrerupt în cazul prevăzut la alineatul (1) printr-o invitație la achitarea taxei și, în cazul prevăzut la alineatul (2), printr-o cerere scrisă și motivată în vederea rambursării. Termenul se recalculează începând de la data întreruperii sale; termenul expiră cel târziu la sfârșitul unei perioade de șase ani de la sfârșitul anului calendaristic în cursul căruia a început inițial, cu condiția să nu se fi intentat între timp o acțiune în justiție pentru susținerea acestui drept; într-un asemenea caz, termenul expiră cel mai devreme la sfârșitul unei perioade de un an de la data la care decizia are autoritate de lucru judecat.

Articolul 85

Repartizarea cheltuielilor

(1) Partea care pierde într-o procedură de anulare sau de decădere din dreptul de protecție comunitară a soiurilor de plante sau într-o procedură de recurs suportă cheltuielile prezentate de cealaltă

parte la procedură, precum și toate cheltuielile prezentate de aceasta ca fiind indispensabile procedurii, inclusiv cheltuielile de deplasare și de sejur și remunerația unui agent, consilier sau avocat, în limitele baremurilor stabilite pentru fiecare categorie de cheltuieli în condițiile menționate în normele de aplicare prevăzute la articolul 114.

(2) Totuși, dacă părțile la procedură pierd fiecare în cazul unuia sau a mai multor capete de acuzare sau dacă acest lucru se impune din motive de echitate, Oficiul sau camera de recurs poate decide o repartizare diferită a cheltuielilor.

(3) Partea la procedură care întrerupe o procedură prin retragerea cererii sale de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante, a cererii sale de anulare sau de decădere din dreptul la protecție sau de recurs, sau care renunță la protecția comunitară a soiurilor de plante suportă cheltuielile prezentate de cealaltă parte la procedură în condițiile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Dacă părțile la procedură convin în fața Oficiului sau a camerei de recurs asupra unei repartizări a cheltuielilor care diferă de cea prevăzută în alineatele anterioare, instanța în cauză ia act de acest acord.

(5) Oficiul sau camera de recurs stabilesc, la cerere, valoarea cheltuielilor care urmează a fi achitate în temeiul alineatelor anterioare.

Articolul 86

Executarea forțată a deciziilor privind valoarea cheltuielilor

(1) Orice decizie definitivă a Oficiului care stabilește valoarea cheltuielilor este cu titlu executoriu.

(2) Executarea forțată este guvernată de normele de procedură civilă în vigoare în statul membru pe teritoriul căruia are loc. Formula executorie se aplică, fără alt control decât cel de verificare a autenticității titlului, de către autoritatea națională desemnată în acest sens de guvernul fiecărui stat membru; guvernele informează Oficiul și Curtea de Justiție a Comunităților Europene cu privire la toate autoritățile naționale astfel desemnate.

(3) După îndeplinirea acestor formalități la cererea părții care a solicitat executarea forțată, aceasta poate impune executarea forțată, sesizând direct organul competent, în conformitate cu legislația națională.

(4) Executarea forțată nu poate fi suspendată decât în baza unei hotărâri a Curții de Justiție a Comunităților Europene. Totuși, controlul legalității măsurilor de execuție este de competența instanțelor naționale.

CAPITOLUL VIII

REGISTRELE

Articolul 87

Menținerea registrelor

(1) Oficiul menține un registru al cererilor de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante în care sunt cuprinse următoarele indicații:

- (a) cererile de protecție comunitară a soiurilor de plante cu precizarea taxonului, a denumirii provizorii a soiului, a datei de depunere, precum și a numelui și adresei solicitantului, ale amelioratorului și ale oricărui reprezentant autorizat în cauză;
- (b) toate cazurile de încetare a procedurii privind cererile de protecție comunitară a soiurilor de plante cu menționarea datelor prevăzute la litera (a);
- (c) propunerile de denumire a soiului;
- (d) modificările privind persoana titularului sau a mandatarului;
- (e) la cerere, măsurile de executare forțată, menționate anterior la articolele 24 și 26.

(2) Oficiul menține un registru al protecției comunitare a soiurilor de plante în care sunt cuprinse următoarele indicații, după acordarea protecției comunitare a soiurilor de plante:

- (a) specia și denumirea soiului;
- (b) descrierea oficială a soiului sau menționarea documentelor aflate în posesia Oficiului și care conțin această descriere oficială ca parte integrantă a registrului;
- (c) menționarea constituenților, în cazul soiurilor care necesită folosirea repetată de material de la acești constituenți pentru producerea de material;
- (d) numele și adresa titularului, a amelioratorului și a oricărui reprezentant autorizat în cauză;
- (e) data începerii și a stingerii protecției comunitare, precum și motivele stingerii acesteia;
- (f) la cerere, toate drepturile contractuale de exploatare exclusivă și toate drepturile de exploatare obligatorie, conținând numele și adresa beneficiarului dreptului de exploatare;
- (g) la cerere, toate măsurile de executare forțată prevăzute la articolul 24;
- (h) în cazul în care titularul unui soi inițial și amelioratorul unui soi esențial derivat din soiul inițial înaintează cererea amândoi, identificarea soiurilor ca soiuri inițiale și esențial derivate, inclusiv denumirile soiurilor și numele părților în cauză. O cerere adresată doar de una dintre părțile implicate nu este

suficientă decât dacă aceasta a obținut fie recunoașterea incontestabilă a celeilalte părți în conformitate cu articolul 99, fie o decizie finală sau o hotărâre definitivă în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament și conținând identificarea soiurilor în cauză ca soiuri inițiale și esențial derivate.

(3) Orice alt detaliu sau condiție privind înscrierea în cele două registre pot fi precizate în regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114.

(4) În ceea ce privește numărul și tipul de caracteristici sau manifestările acestor caracteristici, Oficiul poate adapta, din oficiu și după consultarea titularului, descrierea oficială a soiului în conformitate cu principiile aplicabile descrierii soiurilor din taxonul în cauză, dacă este necesar, pentru ca descrierea soiului să fie comparabilă cu descrierile altor soiuri din taxonul în cauză.

Articolul 88

Inspecția publică

(1) Registrele menționate la articolul 87 sunt deschise inspecției publice.

(2) Sunt deschise inspecției publice, în cazul unui interes legitim și în conformitate cu condițiile prevăzute în regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114:

- (a) documentele privind o cerere de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante;
- (b) documentele privind o protecție comunitară a soiurilor de plante deja acordată;
- (c) testele în cultură destinate examinării tehnice a unui soi;
- (d) testele în cultură destinate verificării tehnice a menținerii unui soi.

(3) În cazul soiurilor pentru care trebuie folosit material care prezintă constituenți specifici de mai multe ori în vederea producerii materialului, la cererea solicitantului protecției comunitare a soiurilor de plante, toate informațiile privind constituenții, inclusiv cultivarea acestora, sunt excluse de la inspecția publică. O astfel de solicitare nu mai este acceptabilă dacă s-a emis o decizie cu privire la cererea de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante.

(4) Materialul prezentat sau obținut în cadrul examinărilor prevăzute la articolul 55 alineatul (4) și la articolele 56 și 64 nu poate fi cedat unor părți terțe de către autoritățile competente în temeiul prezentului regulament decât cu consimțământul persoanei abilitate sau dacă această cedare se dovedește indispensabilă pentru cooperarea în materie de examinare prevăzută în prezentul regulament sau în temeiul dispozițiilor legale și de reglementare.

*Articolul 89***Publicările periodice**

Cel puțin o dată la două luni, Oficiul publică un buletin care conține informațiile înscrise în registre în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a), (d), (e), (f), (g) și (h) și care nu au fost încă publicate. Se publică de asemenea și un raport anual care conține informațiile pe care Oficiul le consideră oportune și, în orice caz, o listă cu protecțiile comunitare ale soiurilor de plante în curs de validare, cu titularii acestora, datele de acordare și de expirare și denumirile soiurilor aprobate. Consiliul de administrație stabilește modalitățile de publicare.

*Articolul 90***Schimburile de informații și de publicații**

(1) La cerere și fără a aduce atingere condițiilor stabilite pentru transmiterea rezultatelor examinărilor tehnice, Oficiul și oficiile competente pentru soiuri din statele membre comunică în mod gratuit, pentru propriile lor necesități, unul sau mai multe exemplare din publicațiile lor respective și orice alte informații utile privind cererile sau acordarea de protecție a proprietății industriale.

(2) Datele prevăzute la articolul 88 alineatul (3) sunt excluse din aceste informații, cu excepția cazului în care:

(a) informația este necesară pentru efectuarea examinărilor în conformitate cu articolele 55 și 64

sau

(b) solicitantul unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau titularul își dau acordul în acest sens.

*Articolul 91***Cooperarea administrativă și judiciară**

(1) Dacă prezentul regulament sau legislațiile naționale nu prevăd altfel, Oficiul, oficiile de examinare prevăzute la articolul 55 alineatul (1) și instanțele sau autoritățile statelor membre își acordă asistență reciprocă, la cerere, transmitând informații sau oferind acces la documentele privind soiul și probele sau testele în cultură ale acestuia. Dacă Oficiul și oficiile de examinare menționate anterior acordă jurisdicțiilor și Ministerului Public acces la documente, la probe și la teste în cultură, accesul nu intră sub incidența restricțiilor prevăzute la articolul 88; inspecția autorizată de către oficiile de examinare menționate anterior nu intră sub incidența unei decizii a Oficiului în conformitate cu articolul menționat anterior.

(2) În cadrul comisiilor rogatorii constituite de Oficiu, instanțele și alte autorități competente ale statelor membre procedează, în numele Oficiului și în limitele competențelor lor, la măsuri de instrumentare a cauzei și la alte acte jurisdicționale necesare.

PARTEA A CINCEA

INCIDENȚE ASUPRA ALTOR DISPOZIȚII LEGISLATIVE ȘI DE REGLEMENTARE*Articolul 92***Interzicerea protecțiilor cumulate**

(1) Orice soi care face obiectul unei protecții comunitare a soiurilor de plante nu mai poate face obiectul unei protecții naționale a soiurilor de plante și nici al unui brevet. Orice drept acordat contrar prezentei dispoziții este lipsit de efect.

(2) Dacă, anterior acordării protecției comunitare a soiurilor de plante, titularului i s-a acordat un alt titlu de protecție prevăzut la alineatul (1) pentru același soi, acesta nu poate invoca drepturile conferite de protecția pentru acest soi atâta timp cât protecția comunitară se menține în vigoare.

*Articolul 93***Aplicarea dreptului intern**

Exercitarea drepturilor conferite de protecția comunitară a soiurilor de plante nu se supune restricțiilor care decurg din dreptul statelor membre decât dacă se face trimitere explicită la aceasta în prezentul regulament.

PARTEA A ȘASEA

ACȚIUNILE DE DREPT CIVIL, ACTELE DE CONTRAFACERE, INSTANȚA COMPETENTĂ

Articolul 94

Contrafacerea

- (1) Orice persoană care:
- (a) săvârșește unul din actele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) cu privire la un soi care face obiectul protecției comunitare a soiurilor de plante, fără să fi fost autorizată în acest sens
- sau
- (b) nu folosește corect o denumire a unui soi în conformitate cu articolul 17 alineatul (1) sau omite specificarea informațiilor necesare în conformitate cu articolul 17 alineatul (2)
- sau
- (c) folosește, contrar dispozițiilor articolului 18 alineatul (3), denumirea unui soi care face obiectul unei protecții comunitare a soiurilor de plante sau o denumire care ar putea fi confundată cu denumirea menționată anterior

poate face obiectul unei acțiuni în justiție intentate de către titular, pentru încetarea contrafacerii sau pentru plata unei remunerații echitabile sau în ambele scopuri.

(2) Orice persoană care acționează în mod deliberat sau din neglijență este în plus obligată la repararea prejudiciului adus titularului; în caz de contravenție, dreptul titularului la despăgubiri se poate reduce în consecință, fără a fi totuși inferior avantajului dobândit de către autorul contrafacerii în urma acțiunii de contrafacere.

Articolul 95

Actele anterioare acordării protecției comunitare a soiurilor de plante

Titularul poate solicita o remunerație echitabilă din partea oricărei persoane care a îndeplinit, pe parcursul perioadei cuprinse între publicarea cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante și acordarea acesteia, o acțiune care i-ar fi fost interzisă după perioada menționată anterior, în temeiul protecției comunitare.

Articolul 96

Prescrierea

Acțiunile prevăzute la articolele 94 și 95 se prescriu în termen de trei ani de la data la care protecția comunitară a soiurilor de plante a fost acordată și de la data la care titularul a luat cunoștință de acțiunea și de identitatea autorului contrafacerii, iar dacă nu a luat cunoștință de acestea, la treizeci de ani de la săvârșirea acțiunii în cauză.

Articolul 97

Aplicarea complementară a legislației naționale privind contrafacerea

- (1) Dacă autorul contrafacerii în sensul articolului 94 a obținut un avantaj oarecare de pe urma acestei contrafaceri în detrimentul titularului sau al posesorului de licență, instanțele competente în sensul articolului 101 sau 102 aplică legislația lor națională, inclusiv dreptul lor internațional privat, în vederea acțiunilor în despăgubiri.
- (2) Alineatul (1) se aplică și acțiunilor care pot decurge din îndeplinirea sau omisiunea anumitor acțiuni prevăzute la articolul 95 pe parcursul perioadei cuprinse între publicarea cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante și decizia privind cererea.
- (3) În toate celelalte privințe, efectele protecției comunitare a soiurilor de plante sunt reglementate exclusiv de dispozițiile prezentului regulament.

Articolul 98

Revendicarea dreptului de protecție comunitară a soiurilor de plante

- (1) Dacă protecția comunitară a soiurilor de plante a fost acordată unei persoane care nu este abilitată în acest scop în temeiul articolului 11, persoana abilitată poate să ceară transferul profitului în temeiul protecției comunitare a soiurilor de plante, fără a aduce atingere oricăror altor drepturi și acțiuni existente în temeiul legislației statelor membre.
- (2) Dacă o persoană nu are dreptul decât la o parte din protecția comunitară a soiurilor de plante, aceasta poate revendica recunoașterea calității sale de cotitular, în temeiul alineatului (1).
- (3) Acțiunile prevăzute la alineatele (1) și (2) nu pot fi exercitate în justiție decât într-un termen de cinci ani de la data publicării acordării protecției comunitare a soiurilor de plante. Prezenta dispoziție nu se aplică dacă titularul știa, la data acordării sau dobândirii acesteia, că nu era îndreptățit sau nu era singurul îndreptățit la protecția comunitară.
- (4) Acțiunile prevăzute la alineatele (1) și (2) pot fi de asemenea efectuate *mutatis mutandis* de persoana abilitată în privința oricărei cereri de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante introduse de către un solicitant care nu era îndreptățit sau nu era singurul îndreptățit la aceasta.

Articolul 99

Obținerea identificării unui soi

Titularul unui soi inițial și amelioratorul unui soi esențial derivat din soiul inițial au dreptul să obțină recunoașterea identificării soiurilor în cauză ca soiuri inițiale și, respectiv, soiuri esențiale derivate.

Articolul 100

Consecințele schimbării titularului protecției comunitare a soiurilor de plante

(1) Dacă intervine schimbarea integrală a titularului protecției comunitare a soiurilor de plante ca urmare a unei hotărâri judecătorești cu autoritate de lucru judecat adoptate în conformitate cu articolul 101 sau 102 în temeiul unei acțiuni de revendicare a drepturilor în conformitate cu articolul 98 alineatul (1), licențele și alte drepturi se sting prin înscrierea persoanei abilitate în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) Dacă, înainte de deschiderea procedurii în sensul articolului 101 sau 102, titularul sau un posesor de licență a săvârșit unul din actele prevăzute la articolul 13 alineatul (2) sau a făcut pregătiri reale și serioase în acest sens, acesta poate continua să săvârșească sau poate săvârși aceste acte, dacă solicită acordarea unei licențe ne-exclusive noului titular înscris în registrul protecției comunitare a soiurilor de plante. El dispune, pentru aceasta, de un termen prevăzut în regulamentul de aplicare. Licența poate fi acordată de Oficiu în lipsa acordului dintre părți. Articolul 29 alineatele (3)-(7) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Alineatul (2) nu se aplică în cazul în care titularul sau posesorul licenței au fost de rea-credință în momentul îndeplinirii acțiunilor sau pregătirilor în acest sens.

Articolul 101

Competența și procedura privind acțiunile în justiție referitoare la acțiunile de drept civil

(1) Convenția de la Lugano, precum și dispozițiile complementare din prezentul articol și din articolele 102-106 din prezentul regulament se aplică procedurilor care rezultă din acțiunile prevăzute la articolele 94-100.

(2) Procedurile prevăzute la alineatul (1) se desfășoară:

(a) în fața tribunalelor statului membru sau ale altei părți contractante la convenția de la Lugano pe teritoriul căruia sau al căreia pârâtul își are domiciliul, sediul sau, în lipsa acestora, o unitate

sau

(b) dacă această condiție nu este îndeplinită în nici unul din statele membre și în nici una din părțile contractante, în fața tribunalelor statului membru pe teritoriul căruia solicitantul își are domiciliul, sediul sau, în lipsa acestora, o unitate

sau

(c) dacă această condiție nu este îndeplinită în nici unul din statele membre, în fața tribunalelor statului membru în care își are sediul Oficiul.

Instanța sesizată are dreptul de a hotărî cu privire la activitățile de contrafacere care se presupune că au fost comise în orice stat membru.

(3) Procedurile care rezultă din activități de contrafacere pot fi desfășurate și în tribunalul din locul în care s-a produs dauna; în acest caz, jurisdicția sesizată nu este abilitată să hotărască decât în privința activităților de contrafacere care se presupune că au fost comise pe teritoriul statului membru de care aceasta aparține.

(4) Procedurile și instanțele abilitate sunt cele care funcționează în conformitate cu legislația statului stabilit în conformitate cu alineatul (2) sau (3).

Articolul 102

Dispoziții complementare

(1) Acțiunile în revendicarea titlului prevăzute la articolul 98 nu intră sub incidența articolului 5 alineatele (3) și (4) din convenția de la Lugano.

(2) Fără a aduce atingere articolului 101 din prezentul regulament, se aplică articolul 5 alineatul (1) și articolele 17 și 18 din convenția de la Lugano.

(3) În scopul punerii în aplicare a articolelor 101 și 102 din prezentul regulament, domiciliul sau sediul unei părți se stabilește în conformitate cu articolele 52 și 53 din convenția de la Lugano.

Articolul 103

Norme de procedură aplicabile

Dacă o instanță națională este competentă în temeiul articolelor 101 și 102, se aplică normele de procedură ale statului în cauză care guvernează același tip de acțiune privind drepturile de proprietate naționale corespondente, fără a aduce atingere articolelor 104 și 105.

Articolul 104

Abilitarea în vederea inițierii acțiunii în contrafacere

(1) Acțiunea în contrafacere poate fi inițiată de către titular. Un posesor de licență poate iniția acțiunea în contrafacere, cu excepția cazului în care această posibilitate a fost exclusă în mod expres printr-un acord cu titularul în cazul unei licențe de exploatare exclusive, sau de către Oficiu, în conformitate cu articolul 29 sau cu articolul 100 alineatul (2).

(2) Orice posesor de licență are dreptul să intervină în instanță în cadrul unei acțiuni în contrafacere inițiate de către titular, pentru a obține repararea prejudiciului pe care l-a suferit.

Articolul 105

Obligațiile instanțelor sau ale altor autorități naționale

Orice instanță sau autoritate națională care judecă o acțiune privind o protecție comunitară a soiurilor de plante este obligată să considere această protecție drept valabilă.

*Articolul 106***Suspendarea procedurii**

(1) Dacă acțiunea în justiție privește drepturi în sensul articolului 98 alineatul (4) și dacă pentru luarea deciziei trebuie să se stabilească dacă soiul poate fi protejat în conformitate cu articolul 6, această decizie nu poate fi luată înainte ca Oficiul să fi ajuns la o hotărâre în privința cererii de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante.

(2) Dacă acțiunea în justiție privește o protecție comunitară a soiurilor de plante deja acordată, în legătură cu care a fost introdusă o procedură în anulare sau pentru decăderea din drepturi în

conformitate cu articolul 20 sau 21, procedura poate fi suspendată în măsura în care decizia depinde de valabilitatea protecției comunitare a soiurilor de plante.

*Articolul 107***Aplicarea sancțiunilor în cazul contrafacerii unei protecții comunitare a soiurilor de plante**

Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru ca dispozițiile care urmăresc sancționarea cazurilor de contrafacere a drepturilor naționale să se aplice și în cazurile de contrafacere a protecției comunitare a soiurilor de plante.

PARTEA A ȘAPTEA

BUGETUL, CONTROLUL FINANCIAR, NORMELE COMUNITARE DE APLICARE*Articolul 108***Bugetul**

(1) Toate veniturile și cheltuielile Oficiului trebuie să facă obiectul previziunilor pentru fiecare exercițiu bugetar care coincide cu anul calendaristic și trebuie înregistrate în bugetul Oficiului.

(2) Bugetul trebuie să mențină echilibrul între venituri și cheltuieli.

(3) Veniturile bugetare cuprind, fără a aduce atingere altor venituri, veniturile din taxele datorate în sensul articolului 83 și în conformitate cu normele privind taxele prevăzute la articolul 113 și, în caz de necesitate, o subvenție prevăzută în bugetul general al Comunităților Europene.

(4) Cheltuielile bugetare cuprind, fără a aduce atingere altor cheltuieli, cheltuielile fixe ale Oficiului și costurile contractate în cadrul funcționării sale normale, inclusiv sumele datorate ofițierilor de examinare.

(3) Consiliul de administrație adoptă bugetul, care include lista posturilor Oficiului. Dacă estimarea prevede o subvenție menționată la articolul 108 alineatul (3), bugetul se ajustează, dacă este necesar, în funcție de creditele înregistrate în bugetul general al Comunităților Europene.

*Articolul 110***Execuția bugetară**

Președintele execută bugetul Oficiului.

*Articolul 111***Controlul***Articolul 109***Stabilirea bugetului**

(1) Președintele întocmește, în fiecare an, o estimare a veniturilor și cheltuielilor Oficiului pentru exercițiul următor și o transmite consiliului de administrație până la 31 martie a fiecărui an, însoțită de o listă a posturilor și, dacă estimarea prevede o subvenție menționată la articolul 108 alineatul (3), precedată de o expunere de motive.

(2) Dacă estimarea prevede o subvenție menționată la articolul 108 alineatul (3), consiliul de administrație transmite imediat Comisiei estimarea, însoțită de lista posturilor și de expunerea de motive, la care poate anexa avizul său. Comisia transmite aceste documente autorității bugetare a Comunităților Europene și poate anexa un aviz conținând o estimare alternativă.

(1) Controlul asupra contractării și onorării tuturor cheltuielilor și controlul constatării și recuperării tuturor încasărilor Oficiului sunt exercitate de către inspectorul financiar desemnat de consiliul de administrație.

(2) Până la 31 martie a fiecărui an, președintele comunică Comisiei, consiliului de administrație și Curții de Conturi a Comunităților Europene conturile pentru toate încasările și cheltuielile Oficiului pentru exercițiul încheiat. Curtea de Conturi le examinează în conformitate cu dispozițiile aplicabile bugetului general al Comunităților Europene.

(3) Consiliul de administrație dă acordul președintelui Oficiului în ceea ce privește execuția bugetară.

Articolul 112

Dispoziții financiare

După consultarea Curții de Conturi, consiliul de administrație adoptă dispozițiile financiare interne, precizând mai ales procedura de stabilire și de executare a bugetului Oficiului. Dispozițiile financiare trebuie să reia, pe cât posibil, dispozițiile regulamentului financiar aplicabil bugetului general al Comunității și să nu se îndepărteze de acesta decât dacă cerințele specifice funcționării Oficiului impun acest lucru.

Articolul 113

Regulamentul privind taxele

(1) Regulamentul privind taxele stabilește mai ales premisele colectării taxelor în temeiul articolului 83 alineatul (1), valoarea acestor taxe și modalitatea de colectare a acestora.

(2) Taxele sunt exigibile cel puțin pentru:

(a) documentarea unei cereri de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante; această taxă acoperă:

- examinarea de formă (articolul 53);
- examinarea de fond (articolul 54);
- examinarea denumirii soiului (articolul 63);
- decizia (articolele 61 și 62);
- publicările aferente (articolul 89);

(b) organizarea și realizarea examinării tehnice;

(c) instrumentarea recursului până la adoptarea unei decizii în acest sens;

(d) taxele anuale pe durata acordării protecției comunitare a soiurilor de plante.

(3) (a) Sub rezerva literelor (b) și (c), valoarea taxelor se stabilește la un nivel care să permită ca veniturile astfel obținute să fie în principiu suficiente pentru menținerea echilibrului bugetului Oficiului;

(b) totuși, subvenția prevăzută la articolul 108 alineatul (3) poate acoperi cheltuielile aferente fazei de înființare a Oficiului, în timpul perioadei de tranziție care se încheie la

data de 31 decembrie a celui de-al patrulea an de la data stabilită în articolul 118 alineatul (2). În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 115, această perioadă poate fi prelungită cu un an sau mai mult, în funcție de necesități;

(c) în plus, numai pe parcursul perioadei de tranziție menționate anterior, subvenția prevăzută la articolul 108 alineatul (3) poate fi utilizată și pentru acoperirea unor cheltuieli ale Oficiului aferente anumitor activități, altele decât instrumentarea cererilor, organizarea și realizarea examinării tehnice și instrumentarea recursurilor. Aceste activități sunt precizate în normele de aplicare prevăzute la articolul 114, la cel târziu un an de la adoptarea prezentului regulament.

(4) Regulamentul privind taxele se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 115, după consultarea consiliului de administrație cu privire la proiectul de măsuri ce urmează să fie adoptate.

Articolul 114

Alte norme de aplicare

(1) Normele de aplicare a prezentului regulament sunt stabilite într-un regulament de aplicare. Acesta conține în special următoarele dispoziții:

- definirea relațiilor dintre Oficiu și oficiile de examinare, agenții sau serviciile proprii prevăzute la articolul 30 alineatul (5) și la articolul 55 alineatele (1) și (2);
- privind aspectele prevăzute la articolul 36 alineatul (1) și la articolul 42 alineatul (2);
- privind procedura camerelor de recurs.

(2) Fără a aduce atingere articolelor 112 și 113, toate normele de aplicare prevăzute de prezentul regulament se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 115, după consultarea consiliului de administrație cu privire la proiectul de măsuri ce urmează să fie adoptate.

Articolul 115

Procedura

(1) Comisia este asistată de un comitet format din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

(2) Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul articol, reprezentantul Comisiei prezintă comitetului un proiect cu măsurile care urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la acest proiect în termenul pe care președintele îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la articolul 148 alineatul (2) din tratat

pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. În cadrul comitetului, voturile reprezentanților statelor membre sunt ponderate în conformitate cu articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

(3) (a) Comisia adoptă măsurile preconizate dacă acestea sunt în conformitate cu avizul comitetului;

(b) dacă măsurile preconizate nu sunt în conformitate cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia prezintă Consiliului, de îndată, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie luate. Consiliul hotărăște cu majoritate calificată.

Dacă, la expirarea unui termen de trei luni de la data la care i-a fost prezentată propunerea, Consiliu nu adoptă nici o măsură, Comisia adoptă măsurile propuse, cu excepția cazului în care Consiliul s-a pronunțat cu majoritate simplă împotriva măsurilor în cauză.

PARTEA A OPTA

DISPOZIȚII TRANZITORII ȘI FINALE

Articolul 116

Derogări

(1) Sub rezerva articolului 10 alineatul (1) litera (a) și fără a aduce atingere articolului 10 alineatele (2) și (3), un soi este de asemenea considerat nou în cazul în care constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând acestor constituenți nu au fost vânduți sau cedați unor terțe părți de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, pe teritoriul Comunității, în scopul exploatării soiului, pentru o perioadă mai lungă de patru ani și, în cazul soiurilor viticole sau arboricole, de mai mult de șase ani de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, dacă data cererii se încadrează într-o perioadă de un an de la această dată.

(2) Alineatul (1) se aplică soiurilor menționate anterior și în cazul în care li s-a acordat protecția națională a soiurilor de plante în unul sau mai multe state membre înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament.

(3) Fără a aduce atingere articolelor 55 și 56, examinarea tehnică a soiurilor se efectuează, pe cât posibil, de către Oficiu, pe baza constatărilor disponibile rezultând din orice procedură de acordare a protecției naționale a soiurilor de plante, în acord cu autoritatea în fața căreia s-a desfășurat această procedură.

(4) În cazul în care protecția comunitară a soiurilor de plante a fost acordată în conformitate cu alineatul (1) sau (2):

— articolul 13 alineatul (5) litera (a) nu se aplică soiurilor esențial derivate a căror existență era notorie în Comunitate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament;

— articolul 14 alineatul (3) a patra liniuță nu se aplică agricultorilor care continuă să utilizeze un soi stabilit, în conformitate cu autorizația prevăzută la articolul 14 alineatul (1), dacă, înainte de intrarea în vigoare a prezentului regulament, aceștia au utilizat deja soiul în cauză în scopurile prevăzute în articolul 14 alineatul (1) fără a plăti o remunerație; prezenta dispoziție este aplicabilă până la data de 30 iunie a celui de-al șaptelea an care urmează anului intrării în vigoare a prezentului regulament. Până la această dată, Comisia prezintă un raport, pentru fiecare soi în parte, cu privire la situația soiurilor stabilite. Perioada prevăzută anterior poate fi prelungită, în

regulamentul de aplicare prevăzut la articolul 114, în măsura în care raportul prezentat de Comisie justifică acest lucru;

— fără a aduce atingere drepturilor conferite de protecția națională, articolul 16 se aplică *mutatis mutandis* actelor privind materialul cedat unor terțe părți de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia înaintea datei de intrare în vigoare a prezentului regulament și efectuate de către persoane care, înainte de această dată, au întreprins deja asemenea acțiuni sau au luat măsuri adecvate și eficiente în acest sens.

Dacă respectivele acțiuni anterioare au implicat înmulțirea ulterioară prevăzută la articolul 16 litera (a), este necesară autorizația titularului pentru orice nouă înmulțire după al doilea an sau, în cazul soiurilor viticole și arboricole, după al patrulea an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament;

— sub rezerva articolului 19, durata protecției comunitare a soiurilor de plante se reduce cu cea mai lungă dintre următoarele perioade:

— perioada pe parcursul căreia constituenții soiului sau materialul recoltat aparținând acestor constituenți au fost vânduți sau cedați unor terțe părți de către ameliorator sau cu consimțământul acestuia, pe teritoriul Comunității, în scopul exploatării soiului, în conformitate cu constatările rezultate din procedura de acordare a protecției comunitare a soiurilor de plante, în cazul prevăzut la alineatul (1);

— perioada pe parcursul căreia titlul/titlurile de protecție națională a soiurilor de plante au avut efect, în cazul prevăzut la alineatul (2),

această perioadă neputând depăși totuși cinci ani.

Articolul 117

Dispoziții tranzitorii

Oficiul se înființează la o dată care să îi permită să se achite integral de sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament începând de la 27 aprilie 1995.

*Articolul 118***Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.
- (2) Articolele 1, 2, 3, 5-29 și 49-116 se aplică de la 27 aprilie 1995.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 27 iulie 1994.

Pentru Consiliu

Președintele

Th. WAIGEL
